

De Moeial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur

een vloek van middelmatigheid

Geëerd publiek, hier en alom,
zeg mij: zijt gij waarlijk zo dom
als vele hooggeplaatste heren
alke dag opnieuw beworen?

Elke directeur met dikke popo
zegt: de toeschouwer wil het zo!

Ieder filmmagenaar spreekt: het publiek als verbruiker

begeert uitsluitend siroop en suiker!

Iedere uitgever stamelt hetzelfde lied:

'Goede boeken doen het 'm niet'

Geëerd publiek, denk na, kom kom

zijt gij waarlijk zo dom?

Zo dom dat in kranten, nu vroeg, dan laat

aanhoudend minder te lezen start?
Alleen maar uit vrees u ergens te raken,
alleen maar uit angst ook maar iemand te kraken
alleen uit bekommernis: Janssens gezin

trok zijn abonneeminten in.

Uit overwegingen dat tenslotte

één uit duizenden patriotten

zou procederen en dénonceren

en demonstreren en procederen...

Geëerd publiek, denk na, kom kom

zijt gij waarlijk zo dom?

Ja, dan...dan weegt er op onze tijd

een vloek van middelmatigheid.

Zijt gij een volk met slechte megen?
Kunt gij de waarheid niet verdragen?
Zijt gij uitsluitend gerstepapvereters?
Ja, dan...dan verdient gij niets beters.

Tucholsky, 1929.

Krassen op het blazozen, ... en de VN maar poetsen!

Dit nooit meer!! Deze woorden vatten het algemeen gevoelen dat leefde in de internationale gemeenschap na WOII vrij goed samen. Voortaan zouden de internationale relaties op Vrede en Veiligheid gericht zijn. Freedom from fear and want, luidde de zinsede die in 1941 plechtig in het Atlantisch Handvest werd neergegetekend.

Opdat dit geen ijdele dromen zouden blijven, werd er een grootse diplomatieke conferentie ingericht te San Francisco waar afgevaardigden van vijftig landen, die samen vier vijfden van de wereldbevolking vertegenwoordigden, aan deel namen. Een tot op dat moment ongezien evenement.

het Handvest van de Verenigde Naties dat op 26 juni 1945 plechtig werd ondertekend.

Vandaag de dag valt de balans echter niet onverdeeld positief uit. Hoewel de VN omwille van zijn inherent politieke aard altijd al te kampen heeft gehad met manipulaties en misbruiken van haar leden en vooral van de grootmachten, werd in 1999 opnieuw de schrijnende onmacht van de VN tegenover de VS die via de NAVO, zonder machtiging van de Veiligheidsraad, Servië terugbombardeerde naar de middeleeuwen bewezen. Als de VN daarna wordt gevraagd te helpen bij de wederopbouw, dan lijkt dit meer een pleister op een bloedende wonde.

Sinds de gewijzigde machtsituatie na de

de VN nagestreefd multilateralisme. Een wereldorde echter, op basis van een lex imperii gelegitimeerd door een vermeende morele superioriteit van één der grootmachten kan toch niet de bedoeling geweest zijn van de "Founding Fathers" van de VN. Hoog tijd voor een gesprek met Dr Ann Pauwels die zich op universitair vlak bezig houdt met het reilen en zeilen van de VN.

De VN is na WOII ontstaan ter bevordering en handhaving van de internationale vrede en veiligheid om aldus de wereldorde op een nieuwe

leest te schoeien. In hoeverre is zij hierin geslaagd in het verleden en in hoeverre slaagt zij daar momenteel nog in?

A.P.: Om een antwoord op deze vraag te geven is het belangrijk te weten dat men wat betreft de werking van de VN twee grote periodes dient te onderscheiden. Eerst en vooral is er de periode tijdens de koude oorlog, toen werd de VN en met name de Veiligheidsraad a.h.w. geblokkeerd door de tegenstellingen tussen West en Oost. Dat wil niet zeggen dat de Veiligheidsraad in een aantal conflicten toch niet heeft kunnen optreden. De meeste resultaten die de Veiligheidsraad hier heeft geboekt zijn gerealiseerd op het vlak van de vredesoperaties. Via dit instrument is men er toch in geslaagd de uitbreiding van een aantal conflicten te voorkomen. Met name in het Midden-Oosten heeft de VN de conflicten tussen Israël en zijn buurlanden kunnen aanpakken. Ondanks de koude oorlog is men er dus toch in geslaagd daar een aantal vredesoperaties te kunnen stationeren. Een aantal daarvan zijn nu nog steeds operationeel. Deze operaties hebben er o.a. mee voor gezorgd dat dit conflict niet is

vervolg op pagina 4

INHOUD

pagina 2
Vrije Tribune. Collectieve Ontdopingsactie

pagina 3
VUB-benefietconcert voor de algemene regularisatie. En het gesor gaat verder

pagina 4
vervolg "Krassen op het blazozen, ... en de VN maar poetsen!"

pagina 5
Ode aan het beursecafé. lezersbrief, vervolg "En het gesor gaat verder"

pagina 6
Kus de fascistien. De fabeltjeskrant

pagina 7
Het ondraaglijke Facility Management. Oproep tot getuigen

pagina 8
Gezonde Opinie. Lof voor Haider. Laat de goudvisjes de wereld ontdekken

pagina 9
En de tijd zal niet meer zijn

pagina 10
agenda

pagina 11
Kultuurkrant

pagina 12
De Neus

De vooropgestelde doelstellingen werden er geïnstitutionaliseerd en de principes vastgelegd in een werkstukje dat tot op heden gekend is als

koude oorlog lijkt de weegschaal eerder over te hellen naar een door de VS gecontroleerd internationaal unilateralisme, ipv het door

“Dance to the Beats of the World”

Wereld Muziek-Fuif met beats uit o.a. Afrika, Zuid-Amerika, Azië,

...
DJ's Rude Boy & Global Brian

Woensdag, 9 februari 2000, 21.30h, Kultuurkaffee.

Gratis Toegang
Gratis vervoer naar Campus
Jette

Organisatie: FORSTIS, i.s.m.
Dienst Cultuur

Gedoopten aller landen,
verlost u

Studiekring Vrij Onderzoek organiseert: ‘Collectieve Ontdopingsactie’

Aan: Jack Straw, MP
Secretary of State for Home Affairs
Home Office
50 Queen Anne's Gate
London SW1H 9AT

Vrije Tribune

Beste Staatssecretaris,

We weten hoe delicaat uw positie is en welke druk van alle zijden op u wordt uitgeoefend. Niettemin kunnen wij niet accepteren dat U Dhr. Pinochet overweegt vrij te laten op grond van de slechte toestand zijner gezondheid. Immers, welk precedent kan gelden voor een oorlogsmisdadiger omdat hij de spanning van een rechtszaak niet aankan?

Dhr. Pinochet zou vrijgelaten worden op grond van medelijden, waarbij zijn slachtoffers en hun vrienden en families, of burgers der wereldbol, onthouden worden gerechtigheid te zien geschieden, terwijl diegenen die hij heeft gefolterd nooit een eerlijke rechtszaak noch medelijden hebben mogen genieten.

Daarbij, wij zijn ervan overtuigd dat de 'humanitaire' vragen die rijzen over Dhr Pinochet eerder beantwoord zijn, in zoverre dat de Spaanse Strafwet voldoende milde voorwaarden van opsluiting van mensen ouder dan 70 gevestigd heeft, en daaruit volgend menen wij dat geen enkele toegevoegde maatregel aangevraagd is door de Britse Overheid om tegemoet te komen aan deze vraag om medelijden.

Tot zover bewonderden we uw onaflatende steun aan de Zaak der Gerechtigheid. Niettemin, daar U nu Mvr. Thatcher's goedkeuring wegdraagt, zou U Pinochet's slachtoffers kunnen veroordelen en de families en vrienden van dezen die hij heeft vermoord tot hernieuwde morele marteling, in de meest letterlijke zin (cf. Europees Hof voor Mensenrechten, zaak van 'Kurt vs. Turkije' -25 mei 1998), een marteling welke al 25 jaren duurde en die in sommige gevallen de gezondheid van de overlevende heeft bedreigd.

Het lijkt ons dat de enige manier waarop Gerechtigheid alsnog kan geschieden: het berechten van de voormalige dictator in Spanje. Bij voorkeur zagen wij een proces in Chili plaatsgrijpen, maar wat de huidige regering ook moge claimen, het lijkt onder de huidige omstandigheden onmogelijk (cf. het rapport van de Internationale Federatie van de Liga's voor Mensenrechten - maart 1999).

Elke suggestie dat hij zou berecht worden door zij de International Penal Tribunal, of in Chili, is een *dilatory* zet die er enkel in zou resulteren dat hij onthouden wordt aan het Europese Gerecht.

Daarbij, we kunnen niet goed begrijpen waarom hij te zwak zou zijn om in Spanje berecht te worden, maar niet te zwak zou zijn voor een transatlantische vlucht en een proces in Chili.

Daarom vertrouwen wij erop dat u uw voormalige positie zou herzien en de vraag om Dhr. Pinochet te berechten zou ondersteunen. Mensenrechten zijn geen *patient of a third way*. Zij vragen om Waarheid en Gerechtigheid.

Vriendelijke groeten,

Frank Stappaerts (leraar en journalist)

Steeds meer mensen nemen afstand van het rooms-katholieke geloof om, weloverwogen, zelf te kiezen voor een filosofische overtuiging. Sommigen doen dit door zich daadwerkelijk buitenkerkelijk op te stellen, anderen willen dit daarenboven graag geacteerd zien in het doopregister. Door het doopsel werd men immers automatisch lid van de katholieke kerk. Gedoopt zijn is in de meeste gevallen niet het gevolg van een eigen vrije keuze, gezien de jonge leeftijd waarop dit gebeurt. De doopgelofte ongedaan maken kan echter niet. Uit de kerk treden daarentegen wel.

Gevolgen van uittreding:

Uittreding houdt niet in dat je naam uit het doopregister wordt geschrapt. Wel wordt via een bijkomende registratie in het doopregister vermeld dat je bent uitgetreden. Door de uittreding neem je afstand van het lidmaatschap van de kerk op administratief vlak. Het gevolg is dat je op geen enkele wijze meer bij de kerk kan betrokken worden. Zo kan je bijvoorbeeld geen sacramenten meer ontvangen (vormsel, huwelijk, enzovoort).

Kerkfinanciering:

Uittreding heeft echter geen enkel effect op de subsidiëring van de rooms-katholieke kerk. In ons land wordt deze berekend op basis van het aantal inwoners. Vanaf een minimum aantal inwoners is de oprichting mogelijk van een gesubsidieerde katholieke parochie, ongeacht de filosofische overtuiging van de inwoners.

Studiekring Vrij Onderzoek stelt zich vragen bij deze vorm van subsidiëring en eist de invoering van een kerkbelasting, waardoor de burgers zelf een deel van hun belastinggeld aan een erediens- of levensbeschouwing kunnen toewijzen, zoals van toepassing is in een aantal Europese landen.

De ontddoping zal doorgaan in februari in het studentenrestaurant. Wie meer informatie hieromtrent wenst, kan deze verkrijgen bij de studiekring Vrij Onderzoek (open op woensdagavond vanaf 20.00u).

VUB-benefietconcert voor de algemene regularisatie

Overspoeld? Hier zijn de cijfers

Zelden was er een grotere kloof tussen mythe en werkelijkheid als bij de campagne 'Stop misbruik asielrecht' van het Vlaams Blok. De eerste week van de drie weken durende regularisatie weerlegt al hun cijfers.

Het Blok tierde de voorbije weken de hele tijd dat België tijdens de regularisatiecampagne 'overspoeld' zou worden door vluchtelingen, waarop Minister Duquesne de grenzen hermetisch liet afsluiten. Na een week intensieve controles blijkt de invasie niet meer dan een mythe. De rijkszwacht voerde meer dan 82.000 controles uit: een schamele 258 mensen beschikten niet over de nodige papieren.(1)
Het Blok voorspelde ook dat van de '250.000 (sic!) illegalen die al in België zijn er tienduizenden zouden geregulariseerd worden. En dankzij de wet op de versoepelde naturalisatie zouden die natuurlijk allemaal snel Belg worden en nog stemrecht krijgen ook! Zo beweert het Blok.
In feite dienen zeer weinig vluchtelingen een dossier in. In Luik werden in de eerste dagen 600 formulieren verspreid, in Verviers 150, in Mons 200.(2) In Schaarbeek gingen 1000 formulieren de deur uit. In Antwerpen hebben zich ongeveer 750 mensen gemeld voor informatie, in Gent een paar honderd. In Charleroi werden 250 dossiers geopend op de permanenties en in het gemeentehuis. Van een overrompeling is er nergens sprake. In totaal zullen er in heel België maar een paar duizend dossiers worden ingediend.
Slechts een kleine minderheid van hen zal papieren krijgen. De meeste vluchtelingen komen niet eens in aanmerking, want de criteria zijn

uitermate streng. Begin maar bewijsstukken voor te leggen, als je al jaren als 'illegaal' geprobeerd hebt alle bewijzen van je bestaan uit te wissen.
Er is niet het minste gevaar dat België overspoeld raakt door vluchtelingen. Ook al is de nood zo groot, slechts een kleine minderheid is in staat zijn land te verlaten om elders te proberen te overleven. En van die minderheid komt maar een klein deel naar Europa. België behoort bij de rijkste landen ter wereld, maar vangt slechts 0.0004% van de vluchtelingen op.(3)
Europa vangt slechts 6 van de 46 miljoen op. De rest crepeert ter plaatse in de Derde Wereld.(4)
1 Le Soir, 11/01/2000, blz. 15
2 Brussel, Belga 13/01
3 Aantal erkende vluchtelingen op 1.1.'98: 19.679. De Morgen 20/02/'99

Naar schatting 10 à 15% van de papierlozen beantwoordt aan de strenge criteria van de regularisering. Wie een dossier indient en een negatief antwoord krijgt, kan meteen worden uitgewezen. Wie geen dossier indient, zal het mikpunt van politiecontroles worden. De regering heeft immers van bij het begin gezegd dat er regularisering en uitwijzingen komen. Dat de repressie al begonnen is, hebben de collectieve deportaties van Zigeuners in oktober en van Nigerianen in november al bewezen. De Zigeuners werd voorgelegd dat ze op het commissariaat hun asielaanvraag moesten komen in orde maken, terwijl ze daar aangekomen zonder boe of ba gearresteerd en gedeporteerd werden. Midden in de nacht van 29 op 30 november werden veertien Nigerianen met een militair vliegtuig ons land uitgezet, vergezeld van dertig rijkswachters. Niemand

weet wat er tijdens de vlucht is gebeurd. De Nigerianen werden naar Lagos teruggestuurd op een ogenblik dat daar zware gevechten aan de gang waren tussen twee van de grootste bevolkingsgroepen.
Wij vinden het schokkend hoe een 'vernieuwende' paars-groene regering het 14de punt van het 70-puntenprogramma van het Vlaams Blok uitvoert, met name de massale deportatie van vluchtelingen met chartervliegtuigen.
De politiemethodes die Minister Duquesne gebruikt, en in de toekomst zal moeten gebruiken om zijn morbide objectief van tienduizenden uitwijzingen te halen, doen sterk terugdenken aan de jaren '30: willekeurige arrestaties, het viseren van één bepaalde bevolkingsgroep, collectieve deportaties, interneringcentra: we hebben het allemaal al eens gezien.
Vluchtelingen moeten niet worden vervolgd, ze moeten worden beschermd! Daarom willen we ons als VUB-gemeenschap verzetten tegen het asielbeleid dat eerder de naam deportatiebeleid verdient. Is het asielbeleid van de regering tegenover de mensen zonder papieren en de vluchtelingen "realistisch en menselijk", zoals de paars-groene coalitie beweert? Volgens Ecolo-kamerlid Decroly is het huidige beleid "erger dan wat Tobback, Vande Lanotte en Van de Bossche in hun slechtste momenten deden". Om duidelijk te maken dat wij ons door de regularisatiecampagne niet laten sussen, om duidelijk te maken dat er in ons land nog altijd gesloten centra zijn waar men onschuldige mensen en zelfs kinderen in opsluit, kortom om de wantoestanden in ons land met betrekking tot de behandeling van vluchtelingen en de uitsluiting van mensen zonder papieren van elk

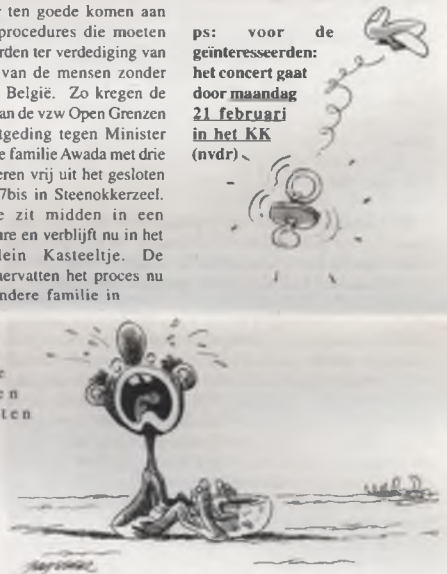
normaal leven aan te klagen, organiseren de Marxistische Leninistische Beweging, de Homo's Lesbiennes en Bi's, het Universitair Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking, Rood-groen, De Moeial en Vrij Onderzoek op 21 februari in het Kulturkaffee een benefietconcert voor de mensen zonder papieren. We willen met dit concert onze eisen "algemene regularisatie van de mensen zonder papieren", "halt aan de uitwijzingen" en "sluiting van de gesloten centra" uiten. De enige oplossing is dat al wie in België verblijft, economische en sociale rechten heeft, zonder voorwaarden van nationaliteit of welke papieren ook. De menselijke waardigheid is geen kwestie van papieren.

De opbrengst van het concert zal onder meer ten goede komen aan juridische procedures die moeten gevoerd worden ter verdediging van de rechten van de mensen zonder papieren in België. Zo kregen de advocaten van de vzw Open Grenzen na een kortgeding tegen Minister Duquesne de familie Awada met drie kleine kinderen vrij uit het gesloten centrum 127bis in Steenokkerzeel. De familie zit midden in een asielprocedure en verblijft nu in het (open) Klein Kasteeltje. De advocaten hervatten het proces nu voor een andere familie in 127bis, waar in totaal tien kleine kinderen opgesloten zitten.

Het concert begint om 20u30 en de muzikanten zijn de volgende:

1. Rhythm Wicked (Stephen Sharmin) (verscheen reeds op de VRT voor De Grote Prijs van Bart Peeters)
Genre : percussie, gebruik makende van potten, pannen, olievatten, emmers, allerhande
2. Misses Bomble (winnaars van de Windorocktrophy '99)
Genre : stevige gitaargerichte rockmuziek
3. Opinion Publik (Brusselsgroep)
Genre : hip-hop
4. Les Clochards Civilisés (Antwerpse groep)
Genre : reggae

ps: voor de geïnteresseerden: het concert gaat door maandag 21 februari in het KK (nvdr)

En het gesor gaat verder...

Vorige maand is de nieuwe SOR geïnstalleerd. Een aantal nieuwe gezichten zullen misschien voor enige verandering zorgen, maar dat zal de toekomst moeten uitwijzen. Vooral nog blijven de voorzitter en ondervoorzitter dezelfde als vorig jaar. Toen Eric Aerden vorig jaar ontslag nam als SOR-voorzitter volgde Gert Eeraers hem op en kwam Els Ampe op de stoel van de ondervoorzitter terecht. Grote veranderingen in het beleid van de SOR zullen we niet moeten verwachten. Daarvoor ontbreken de wil, de capaciteiten en de expertise.

Dat laatste is nog te verstaan, de complexe onderwerpen die op de vergaderingen van de Sociale Raad aan bod komen vergen de nodige ervaring en voorkennis. En zelfs het grondig bestuderen van de documenten

bezorgd door de Sociale Raad is vaak niet voldoende om ieders verstand bij te lichten, als men al de moeite genomen heeft om die door te nemen. De capaciteiten van de verkozenen laten soms te wensen over maar het is uiteraard aan de kiezers om een geschikte keuze te maken. Men kan niemand kwalijk nemen dom geboren te zijn en toch op te komen voor de SOR.

Het grootste gebrek in de SOR is echter het ontbreken van ook maar enige wil om een bewust beleid te voeren. De meeste leden beperken zich tot het goedkeuren van de voorgedrukte items op de agenda. De snuggersten onder hen vragen een woordje uitleg bij die passages die ze niet begrijpen waarna er vaak een redelijk stompzinnige discussie volgt over een of ander nietsbetekenend detail. Maar een discussie over lange-termijndoelstellingen, de richting die men uit wil met de SOR is een zeldzaam fe-

noemen. Het is een beetje zoals met de zonne-eclips: als je ze gemist hebt heb je pech, dikke pech, en zelfs als je toevallig aanwezig bent is de kans reëel dat het gebeuren met een sissers afloopt.

Laten we nog maar eens de toekomstige privatisering van het restaurant als voorbeeld nemen. "Weeral eens het restaurant," hoor ik u al verzuchten. Het is dan ook het enige dossier dat nu behandeld wordt in de SOR. In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat het restaurant niet geprivatiseerd zal worden. Men zal de bereiding van de maaltijden aan derden overlaten. Een niet onbelangrijk detail voor onze technocratische medemens aan de universiteit, daar het laatste heel wat gemakkelijker te verkopen is aan de verscheidene drukingsgroepen op onze campus. Dit, toch niet onbelangrijke dossier, wordt behandeld met een amateurisme waarbij zelfs het

veiligheidsgeklungel van ons aller kabouter Plop verbleekt.

Om nog eens alles op een rijtje te zetten. Men komt plots tot de conclusie dat het restaurant niet voldoet aan een aantal hygiënische richtlijnen en dat daar, onder druk van de inspectie, snel verandering in moet komen. Bovendien weet men ook dat het restaurant niet meer zo fris oogt en enkele likjes verf zou kunnen verdragen. Meer zelfs, men komt tot de conclusie dat een grondige renovatie aangewezen is. In hun ijver om zo snel mogelijk te voldoen aan de wensen van de inspectiediensten van volksgezondheid laat men een studiebureau een renovatieplan opstellen. Een plan dat nogal ambitieus was opgevat met een overeenkomstig kostenplaatje. Hier en daar waren er onzorgvuldigheden in het plan geslopen, vooral de ramingen over het aantal externe bezoekers waren onwaarschijnlijk hoog. Kortom, het plan zat zo slecht in el-

kaar dat het nooit goedgekeurd zou worden door de Raad van Bestuur, die elk jaar bij de begrotingscontrole herinnerd wordt aan het debacle met het Convivium. Een paar pientere geesten vonden het dan ook raadzaam om het plan reeds in de SOR te torpederen. En aldus gebeurde tot grote woede van het toenmalige triumviraat Marcellis-Aerden-Van Craen.

Diezelfde pientere geesten hadden ook graag enige alternatieven gezien voor het voorgelegde plan. Al was het maar ter informatie. Maar helaas slaagden noch de coördinator van de Sociale Sector, noch de voorzitter van de SOR erin om ook maar enig alternatief te presenteren. Ietwat later waren er dan enkele zogenaamd *alternatieve* voorstellen, doch allemaal gebaseerd op het bestaande plan dat zonet met een onvoldoende terugbezorgd was aan het studiebureau.

vervolg op pagina 5

vervolg van pagina 1

geëscaleerd. In dat opzicht heeft de VN zelfs tijdens de koude oorlog, ondanks de blokkering, belangrijke dingen verwezenlijkt.

In dezelfde periode zijn er nog dingen bereikt die zich op een ander niveau afspeelen. Vrede en veiligheid is niet enkel gerelateerd met de afwezigheid van geweld, men moet ook gaan zoeken naar de oorzaken van de conflicten. Hoofdzakelijk via de gespecialiseerde organisaties en verschillende programma's en fondsen van de VN zijn ze er in geslaagd de economische en sociale samenwerking te bevorderen. Ook op het vlak van de mensenrechten zijn er positieve zaken gerealiseerd. Het thema is namelijk op de internationale agenda gezet en op die manier bespreekbaar geworden. Kijk daarnaast ook maar eens naar de verdragen die er op dit vlak tot stand zijn gekomen. De vooruitgang op dit vlak was zonder het bestaan van de VN toch veel moeilijker geweest.

Het einde van de koude oorlog heeft er dan voor gezorgd dat de relaties tussen de grootmachten met name binnen de veiligheidsraad vlotter verliepen. Daardoor is men er langs deze weg in geslaagd een aantal conflicten op te lossen. Cambodja, Namibië, Mozambique, El Salvador, zijn enkele van de brandhaarden die in de gewijzigde context konden geblust worden.

Wat men de VN wel kan verwijten is de selectiviteit van haar aanpak. Waarom gaat men dan eens wel en dan eens niet ingrijpen? Men mag niet vergeten dat de Veiligheidsraad een politiek orgaan is. Zodoende worden er ook politieke beslissingen genomen, waarbij altijd met de belangen van de staten dient rekening gehouden te worden. Dat zal ook altijd zo blijven.

Is die kortsluiting tussen de grootmachten van tijdens de koude oorlog dan compleet verdwenen? Je kan toch nog steeds zien dat staten hun stem in de veiligheidsraad gebruiken als pasmunt voor hun andere politieke aspiraties.

A.P.: Na de koude oorlog is er een daadwerkelijke versoepeling gekomen waardoor er voor bepaalde conflicten een uitweg kon worden gevonden. Doch dit is altijd selectief geweest. Nu kunnen we echter opnieuw een verstrakking vaststellen, met name wat betreft China en Rusland. Bij het Kosovo-conflict zat de Veiligheidsraad compleet geblokkeerd. De VS en hun bondgenoten hebben de VN gewoonweg buitenspel gezet door zonder hun machtiging via de NAVO op te treden. Dat de NAVO buiten zijn verdragsgebied optreedt is niet nieuw, wel het feit dat dit gebeurde zonder machtiging van de Veiligheidsraad. Wanneer we een oordeel vellen over de VN moeten we wel steeds onthouden dat de VN een organisatie is van 188 soevereine staten. Dus ook de veiligheidsraad voert slechts uit wat die lidstaten haar opdragen. De VN is als dusdanig slechts een instrument voor die 188 staten. Nu is het ook zo dat staten, en met name de VS, het instrument trachten te gebruiken om hun eigen buitenlandse beleid te verwezenlijken.

Wanneer men in Kosovo wou interveniëren omwille van humanitaire redenen en schendingen van mensenrechten bleek dit niet mogelijk vanwege de terughoudende houding van China en Rusland. Die staten kampen in hun eigen achtertuin met conflicten waardoor deze materie nogal gevoelig ligt. De mensenrechtensituatie in China, met name dan in Tibet, is al dikwijls op de korrel genomen, terwijl Rusland in zijn deelrepublieken ook geen lichtend voorbeeld kan genoemd worden. Dat zorgt er voor dat men op dit vlak nogal weigerachtig is.

U hebt het daarnet zelf ook gezegd. Een kernbegrip in het Handvest en tevens voor de werking van de VN is het concept "Natie-Staat". Weerspiegelt dit uitgangspunt nog wel de werkelijkheid. We worden immers geconfronteerd met een "globalisering" van een economie die zich helemaal niet aan grenzen stoort en waar de politiek vrij machteloos tegenover staat. De macht die zij tegenwoordig en de in-

grijpende beslissingen die op dit vlak worden genomen, vinden wij dan ook niet terug in het kader van de natie-staat alleen.

Hoe gaat de VN om met deze gewijzigde context en welke beleidsimplicaties brengt dit met zich mee?

A.P.: In het internationaal recht gaat men er inderdaad van uit dat enkel staten oorspronkelijke internationale rechtspersoonlijkheid bezitten. Geleidelijk heeft men ook aan internationale organisaties, bevrijdingsbewegingen en individuen afgeleide rechtspersoonlijkheid toegekend waardoor deze nu ook bepaalde rechten en plichten hebben op internationaal vlak. Ook de NGO's worden sterke actoren op internationaal vlak. De VN tracht dan ook de banden met de "civil society" aan te halen en hen bij de besluitvorming te betrekken. Meer dan 1500 NGO's hebben het statuut van waarnemer in de Ecosoc (Economische en Sociale raad) verkregen. Zij hebben in die hoedanigheid geen stemrecht maar dit neemt niet weg dat hun invloed toeneemt.

Ook de invloed van de zakenwereld is toegevoegd. Niet het minst op vlak van financiering. Giften van industriëlen als Bill Gates en Ted Turner komen meer en meer voor.

Maar heeft de VN iets in de pap te broeken als het gaat over economische zaken. En, zo ja, hoe manifesteert die grip zich dan?

A.P.: De VN-involed via de Ecosoc is zeer gering. De gespecialiseerde organisaties die zich hiermee bezighouden zoals de Wereldbank en het IMF varen een autonome koers en hanteren ook een eigen beleid. Hetzelfde geldt voor WTO (wereldhandelsorganisatie) die tot nu toe nog geen gespecialiseerde organisatie is. Van veel coördinatie met de VN is er hier hoegenaamd geen sprake.

Mist de VN hier dan geen kans als je rekening houdt met het feit dat de meeste conflicten draaien om economische motieven, zoals b.v. de aanwezigheid van grondstoffen? Hoe pakt zij deze problemen dan ten gronde aan?

A.P.: Hiervoor moeten we weer terugrijpen naar de vredesoperaties. Deze gaan namelijk dikwijls gepaard met een ontwikkelingsprogramma voor de getroffen gebieden. Op deze manier tracht men dan de oorzaken van die conflicten weg te nemen. Zo werden in het verleden door de VN donorconferenties ingericht voor Angola. Tevens worden soms bepaalde fondsen aangeboden zoals het United Nations Development Program. Op zich is het echter niet evident dat lidstaten bereid zijn financieel bij te springen. Deze praktijk is dan ook vrij uitzonderlijk.

Hoe zit het eigenlijk met de financiële situatie van de VN?

A.P.: De VN moet jaarlijks rondkomen met een bedrag van 1,2 miljard dollar. Dat is helemaal niet veel. Ter vergelijking, dit is 0,5 miljard dollar minder dan het budget van de brandweer van Tokio. De Lidstaten zijn trouwens nog 1 miljard dollar verschuldigd aan de VN. De VS is de grootste schuldenaar. Zij weigerden gedurende lange tijd hun bijdragen te betalen omdat zij vonden dat ze te weinig terugkregen rekening houdende met wat zij er in stopten. Nu is het echter zo dat de bijdragen van de lidstaten worden berekend op basis van hun financiële draagkracht, maar met een plafond van 25% berekend op de totale werkingskosten van de VN. De VS zitten op dit moment aan dat plafond, dat zij overigens willen verlaagd zien.

Zo'n twee maanden geleden heeft het Amerikaanse Congres beslist haar achterstallige bijdragen toch te betalen. Zij hebben aan die betaling evenwel opnieuw voorwaarden gekoppeld. We verwijzen hier onder meer naar het Amerikaanse protest inzake de mogelijke oprichting van een permanent VN-leger. Inmiddels heeft er binnen de VN al een belangrijke reorganisatie plaatsgevonden, wat ook een eis van de VS was. Het personeelsbestand binnen het Secretariaat is gedaald met 20-25%.

Naast financiering van de VN-activiteiten stricto sensu is er nog het afzonderlijk budget voor de financiering van de vredesoperaties waar de VS ongeveer 30-31% van betaalt. Een derde categorie vormen de verschillende fondsen van de VN, dat zijn afzonderlijke programma's die op basis van vrijwillige bijdragen worden gefinancierd.

Als we kijken naar de praktijken binnen de VN kunnen we zien dat de VN dikwijls wordt misbruikt en buiten spel gezet, niet het minst door de VS. Stemmen gaan op die zeggen dat de VN in feite ten dode is opgeschreven als zij geen ant-

woord kunnen bieden op de misbruiken die vooral het VETO-recht in de veiligheidsraad met zich meebrengt. Wat denkt u hierover?

A.P.: Men mag vooral niet vergeten dat de VN meer is dan de Veiligheidsraad alleen. Denken we maar aan UNICEF, UNDP (het ontwikkelingsprogramma van de VN), enz. Men visceert de VN steeds op misbruiken van het Veto-recht, terwijl men de verantwoordelijkheid hiervoor bij de lidstaten in kwestie moet zoeken. De veiligheidsraad is en blijft een politiek orgaan. Andere organen en fondsen kunnen op het sociale vlak ook veel verwezenlijken.

Dat zal ik niet ontkennen, maar als het gaat om de werkelijk ingrijpende beslissingen, dan worden die toch in de veiligheidsraad genomen.

A.P.: Wat het inzetten van troepen e.d. betreft inderdaad. De samenstelling van veiligheidsraad weerspiegelt nog steeds de machtsverhoudingen zoals die na WOII bestonden. Die beantwoorden niet meer aan de huidige situatie. De vraag is dan hoe je dit kan veranderen. In principe vereist dit een amendement van het Handvest, of men nu kiest voor een uitbreiding van de Veiligheidsraad of een wijziging van de stemprocedure. Daarvoor is dus een 2/3 meerderheid nodig onder de lidstaten. Tot die meerderheid moeten dan ook de vijf permanente leden behoren. Dat legt al een enorme hypotheek op een eventuele hervorming.

Enkele jaren geleden is er een commissie opgericht door de Algemene Vergadering om de samenstelling van de Veiligheidsraad te bespreken en voorstellen te formuleren. Een van die voorstellen is om de Veiligheidsraad uit te breiden tot 24 leden waaronder vijf nieuwe permanente en vier nieuwe niet-permanente leden. Wat de stemprocedure betreft is men er helemaal nog niet uit. Moet men die nieuwe permanente leden ook een Veto-recht geven of niet?

Het zit dus niet helemaal in het slop, gezien het alvast bespreekbaar is geworden, wat vroeger helemaal niet het geval was. Het is echter allerminst een gemakkelijke taak omdat men de grootste gemene deler moet vinden tussen de verschillende regionale machtsblokken die allen hun eigen politiek voeren.

Wat men ook niet mag vergeten is dat om een beslissing in de Veiligheidsraad te kunnen nemen steeds een meerderheid van negen leden vereist is. Het zijn dus ondanks het verregaande Veto-recht toch niet enkel de permanente leden die de dienst uitmaken.

Hoe denkt u dat, algemeen gesteld, de toekomst van de VN er uitziet?

A.P.: Volgens mij is het belangrijk dat de VN zich voornamelijk gaat toeleggen op zaken zoals b.v. milieu en sociale vraagstukken. Zaken die minder met de harde kern van Vrede en Veiligheid te maken hebben dus. Op deze vlakken dient er immers nog heel wat werk verzet te worden. Projecten die veel minder spectaculair zijn en zich uitstrekken over een langere termijn. Denken we maar aan de opvolgingsconferenties van de milieufconferentie in Rio en de conferenties i.v.m. sociale ontwikkeling en bevolkingsvraagstukken en de strijd tegen illegale drugs-handel. Dit zijn allemaal zaken die weinig in de pers komen, maar wel fundamenteel zijn. Hier heeft de VN nog een grote rol te spelen.

Ook op vlak van interventies zou de VN een belangrijke rol moeten spelen. Alleen al om te bepalen in hoeverre een recht op humanitaire interventie bestaat. Men heeft het precedent Kosovo gehad. Nu dienen er daar verdere conclusies uit getrokken te worden. Bepaalde criteria dienen geformuleerd te worden aan dewelke men kan toetsen of een humanitaire interventie zonder machtiging van de Veiligheidsraad eventueel geoorloofd is. Met name in de International Law Commission kan men aan zo'n "code" werken.

EDC

vervolg van pagina 3

Niet dat ze bij Snork&Partners slecht werk geleverd hebben, de SOR is er gewoon nooit in geslaagd om ze duidelijk te maken wat ze wensten. Nu heeft men de restaurantproblematiek uitbesteed – het is waarlijk een trend – aan een ad hoc commissie. Op deze manier kan men in alle sereniteit, zonder pottenkijkers, zijn ding doen en daarna een advies verstrekken aan de SOR dat zonder noemenswaardige discussie zal goedgekeurd worden. Behalve de leden van de commissie, de voorzitter, de ondervoorzitter, de

coördinator en het vierde lid dat me op dit ogenblik ontglipt, zal niemand zich genoeg beslagen voelen om in debat te treden en kritische opmerkingen te maken. Een nieuw SOR-lid die zich geroepen voelde om in deze commissie te zetelen werd met een kluitje in het riet gestuurd, ad hoc commissies zijn niet voor SOR-leden of iets in die aard. Een belachelijk excuus uiteraard maar het was blijkbaar voldoende om de lieve jongen wandelen te sturen.

Kenmerkend aan de behandeling van deze problematiek is dat er nooit iemand een lange termijn doelstelling geformuleerd heeft. Zo heeft men zich nooit op voorhand de vraag gesteld wat tot de mogelijkheden behoort en wat niet. Wat wenselijk is en wat niet. Wat de noden zijn en wat niet. Wenst men enkel aanpassingswerken om te voldoen aan de veranderde hygiënenormen, wenst men ook een aangenamer restaurant voor de studenten. Wil men zelf maaltijden blijven bereiden of

niet? Wil men besparen op personeel of net niet. Mensen van buiten de VUB uitnodigen om hier te komen eten of net ontmoeden. Had men in de SOR daarover gediscussieerd vooraleer een overhaaste studie te bestellen dan had men nu al veel verder gestaan en had men ook geweten waar men staat.

Vaak krijgen wij van De Moel de vraag voor de voeten geworpen waarom wij zo weinig berichten over de activiteiten van de SOR. U als trouwe lezer, weet ongetwijfeld dat als er één onderwerp tot vervelens toe aan bod komt in De Moel het wel de SOR is. Eigenlijk maakt men dan gewag van een ander probleem. De leden van de SOR hebben absoluut

geen voeling met de modale student en deze laatste heeft absoluut geen interesse voor hetgeen er in de SOR gaande is. Zich bewust zijnde van dit probleem wordt de schuld steevast in de schoenen van De Moel en De Krant geschoven die niet of niet objectief genoeg berichten volgens de SOR-leden. Deze hebben duidelijk geen kaas gegeten van de functie die de media in onze huidige maatschappij hebben en de VUB-gemeenschap is mooie afspiegeling van de grote-mensen-wereld. Zo is er bijvoorbeeld die belachelijke bepaling waardoor wij geen citaten van SOR-leden mogen vermelden. Onlangs werd dit mij nogmaals op het hart gedrukt door de heer voorzitter. Gelukkig wordt er niet zoveel zinnigs gezegd op een

doorsneevergadering waardoor er ook geen enkele aanleiding is om dat verbod te overtreden. Beeld u in: een land waar de media niet mogen berichten over meningsverschillen binnen de regering en waar diezelfde regering het liefst van al zelf de artikels met betrekking tot haar beleid zou schrijven. Onlangs wees ik de SOR-ondervoorzitter, Els Ampe, er dan ook op dat ze een restaurant ter hunner beschikking hebben waar elke dag vele honderden studenten passeren, een prikbord ophangen en af en toe van verse informatie voorzien kan wonderen doen als men de kloof met de student wil dichten. Het antwoord was: "dat we daar zelf niet op gekomen zijn!" Net wat ik ook dacht.

De redactie

Ode aan het Beurscafé

Als de nacht gevallen is over Brussel wordt alles gehuld in een oranje witte schijn. De winkelstraten en pleinen lopen leeg en andere ramen werpen een nog oranje, nog warmer schijnsel zachtjes op straat. Vrij leeg is het centrum dan, alleen hoopjes mensen, elk uur luideruchtiger zwalpend, naar de lichtpuntjes in de stad bij bruine nachte. Maar ook steeds auto's die elk later uur nog agressiever heenrijden. En hoe gezellig dampen de frietkoten hel verlicht, die ook hoe later hoe meer vollopen.

Het nachtleven in Brussel, ah! Naar het schijnt één van de weinige Europese steden waar niet tot laat in de avond maar tot vroeg in de ochtend kan gefeest worden. Fessten, dat betekent dat de café's, laat ons zeggen etablissementen, open zijn tot flink een paar uur in de volgende dag. Dat is misschien wel zo, in vergelijking met die andere Europese steden, maar als ge het gewoon wordt, kan het late aanbod nogal eens tegenvallen.

Gelukkig is er het Beurscafé. De toegangsrempeel, zoals ze dat dan in de beleidsplannen noemen, wordt bewust laag gehouden. Iedereen mag binnen. Tot zeker drie uur moogt ge er, mits fatsoenlijk voorkomen, een mozaïek van de grootstedelijke context aanschouwen.

Wie de buurt daar een beetje kent, en de etablissementen naast ons café hier, begrijpt dat dat niet zo evident is. In de buurt wonen niet zoveel mensen, en zijn er vooral nog andere cafés en restaurants, en voor de Beurs en er naast staat het leeg. Maar in het weekend ontbreekt het er zeker niet aan leven. Pal ernaast zijn er twee Arabische cafés met grote ramen, waar iedereen welkom is, maar waar de Nederlandse Brusselaars blijkbaar nooit halt houden alvorens of na (want het blijft langer open dan het Beurscafé) een bezoek aan hun favoriete Beursstek.

Nachts, omgekeerd gebeurt dat wel.

Wat zoeken mensen in het Beurscafé? Drinken, babbelen en dansen; zich goed amuseren, is het simpele doel van de meeste uitgaanders. Maar waarom daar nu? Sommigen zeggen dat het aan de ruimte zelf ligt: een grote zaal die aandoet als een grote wijkelder. Anderen vinden het een bunker, of een groot schaakbord, als ze naar de zwarte en witte tegeltjes kijken. Die ruimte loopt drie avonden per week vanaf zeven uur zeer langzaam vol en weer leeg... Elke avond is anders, hoewel steeds hetzelfde gebeurt: drinken, dansen en zich goed amuseren. In het begin van elke avond kan iedereen rustig aan een tafeltje zitten, rustig een koffietje drinken en een boekje lezen. Dat wordt geleidelijk aan onmogelijk, zo rond twaalf. Dan is de zaal doorgaans vol, gevuld, en is het aanschouwen, duwen en roepen om de volgende consumptie te veroveren. De muziek staat altijd nét iets luider dan het geroezemoes, gekwebbel, gekwaak of gebral (afhankelijk van het uur) van het publiek.

Tot het uur waarop iedereen is vertegenwoordigd is gekomen zijn – en dat was net de bedoeling – want iedereen is gekomen om alles te vergeten; en horen we overal hoogoplopende discussies en uitgebreide redevoeringen, net zoals ze op dat moment in duizenden andere cafés gevoerd worden...

Kortom, another place to be.

Lezersbrief Gastarbeider/immigrant/allochtoon/ politiek vluchteling/vreemdeling Wat zal het zijn, eh?

De media, onze goede/gehate vrienden/vijanden brachten niet zo lang geleden de Kosovaren voor het voetlicht. Zo werd ik nogmaals herinnerd aan het vreemdelingenprobleem. Een probleem waar ik nu en dan mee worstel, maar door de immer wederkerende tweestrijd, treedt een mentaal afstotingsproces in werking, waarna ik weer aan ignorance word overgeleverd. Tegen de klok racend ga ik een poging doen om de lezer de oorzaken en een daaruit volgende mogelijke oplossing te presenteren (alles gaat uiteindelijk tot chaos leiden, maar da ga de mij niet ludop horen zeggen, zenne).

De Kosovaren herinnerden me eraan dat er nog andere etnische groeperingen waren die naar 't Vlaemse land trokken om van de Westerse welvaart te genieten. Ik heb het niet over de profiteurs die al twintig jaar van den dop leven, neen, diegenen die, naar men zegt, hun hele 'hebben en houden' hebben achtergelaten om dan door keihard te werken, eens ze zijn teruggekeerd, datzelfde 'hebben en houden' een beter leven te kunnen geven. Hoe het verhaal eindigt, of nog beter, waar we juist in het verhaal zitten weet iedereen.

Aanpassing

De generatie gastarbeiders/avonturiers (waarvan yours truly afstamt) hebben zich zo goed mogelijk aangepast, en die aanpassing verbeteret op evolutionaire wijze met de komst van elke generatie. Met aanpassing heb ik het niet over de kledij, want het dragen van een hoofddoek bijvoorbeeld, heeft totaal niets met aanpassing te maken, wat Vlaams Bok (=stront in 't Turks)-sympathisanten, en zelfs scholen durven te stellen als voorwaarde van aanpassing (there, I said it). Ik heb het over een zo goed mogelijke aanpassing aan de maatschappij.

Er zijn natuurlijk zekerds die, door hun arrogantie, hun koppige houding,

hun gangsterpraktijken en vooral door het niet-tonen-van respect, het moeten verneuken voor die velen die eigenlijk "gewoon" doen en er zo voor zorgen dat een partij als Vlaams Bok meer en meer stemmen haalt. Van de regering krijgt deze partij dan weer een duwtje in de rug door van het ene schandaal in het andere te tuimelen. Of door ze monddood te maken worden ze *underdog*, en dat trekt sowieso de aandacht. **Het doet pijn om het te zeggen maar, je moet consequent blijven en eerlijk spelen, als je in een maatschappij leeft die (zoegezegd) democratisch is.**

Ontmoediging

Dit is ook niet gericht aan diegenen die door invloeden van buitenaf zo worden. Door invloeden van buitenaf worden vele vreemdelingen 'zo', dat zij het negatieve beeld steeds bevestigen en ontmoedigd raken. Ik bedoel dat een persoon dan van jongs af aan het gevoel krijgt dat hij/zij niet gewenst, niet te vertrouwen is, of dat hij/zij iets anders, iets vreemd is, waardoor deze wantrouwig wordt t.o.v. zijn/haar omgeving – wat zo iets delicaat is bij de opvoeding van een kind – en begint te revolteren. Een schrijnend voorbeeld: in het kleuterklasje (!) van mijn nichtje was er een klasgenootje, een Nigeriaantje. David, die een verjaardagsfeestje gaf. De ouders hadden het tot in de punjes voorbereid om hun kindje een onvergetelijke dag te kunnen geven. Wel, meer dan de helft van het klasje was er gewoonweg niet, weliswaar goedgepraat met de meest belachelijke uitvluchten. Ik vraag mij af wat er zich allemaal in zijn onschuldig

hoofdje afspeelde. Dankzij de xenofobe boerse achterbuurtmentaliteit van de ouders van de afwezige kinderen zetten ze hun eerste stapjes in de wereld van het vooroordeel. Kinderen die in zo'n situatie als David terecht gekomen zijn (en dat zijn ze vrijwel allemaal), moeten op hun tanden bijten, hoe moeilijk het ook is, en die negatieve invloed op een positieve manier als drijfveer gebruiken, om zo het tegendeel te bewijzen. Ik kan je verzekeren dat de beloning die men krijgt zeker de moeite waard zal zijn.

Gettovorming

Een andere oorzaak is de getto-vorming (Brussel, Antwerpen, grote delen van Limburg,...), wat er meteen voor zorgt dat de alloctonen hun openheid prijsgeven en zo automatisch naargeestig worden. In zo'n geval moogt ge die aanpassing op uw buik schrijven. Er zijn ook voorbeelden van families die perfect meedraaien in het dagelijks leven en participeren in het sociaal gebeuren, b.v.: personeels-, school- en wijkfeestjes.

Het zijn geen vanzelfsprekende dingen en het liep misschien niet altijd van een leien dakje (wat soms tot onschuldig komische tafereelen kan leiden), maar daar moet tijd in gestoken worden, hoe uitzichtloos het ook lijkt.

Het is een kwestie van een koers te bepalen, de tijd zijn werk te laten doen en af en toe bijsturen.

Cemil

Kus de fascististen? Wablieft? Kustze!

Tucholsky

Ja, 'Gripsholm, Kus de Fascisten' is de titel van de nieuwe toneelproductie van het gezelschap De Zwarte Komedie. Inspiratiebron voor het script werd gevonden in het oeuvre van Tucholsky. Hij schreef in de jaren '20 en '30 en heeft zich steeds fel verzet tegen de opkomende fascistische ideologie. Tucholsky is ook, omwille van zijn politiek-satirische werken, moeten vluchten voor het fascistische regime, naar Parijs en naar Zweden, waar hij zijn laatste jaren sleet. In 1936 pleegde hij zelfmoord met een overdosis slaappillen, verbitterd en gedisillusionneerd door wat hij tot dan toe allemaal had zien gebeuren. Zijn hele leven lang haate hij het fascisme, het dwaas militarisme, het eng nationalisme. (Op pagina 1 vindt u een gedichtje van zijn hand)

Het toneelstuk

Het toneelstuk is gebaseerd op de roman 'Slot Gripsholm' van Tucholsky. Het was het eerste liefdesverhaal na zoveel politiek-satirische teksten. Het is het verhaal van zijn reis, samen met zijn vriendin Lydia, naar het Zweedse Gripsholm. Maar achter de verrassend tedere momenten horen ze de marcherende laarzen, die tien jaar later de wereld in brand zouden zetten.

De affiche

Op de affiche staan onder meer Karen Dillen, Filip Dewinter, Gerolf Annemans en Wim Verreycken afgebeeld naast Hitler en andere leiders van het nazi-regime.

Een reactie mocht niet uitblijven... 'Wij willen het misbruik aanklagen dat sommigen om het stuk maken om het Vlaams Blok in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen voor de zoveelste keer in een slecht daglicht te plaatsen en electoraal te schaden.' De Zwarte Komedie noemt elke gelijkenis louter toevallig. 'Of gaat Filip Dewinter zich bijvoorbeeld herkennen in die afgebeelde minkwinkel met een toeter aan zijn bek?' Daarom gaat ze niet voorbij aan het thema van het stuk. In het programma-boekje, waarin de dichters worden voorgesteld die vijftig jaar geleden hetzelfde schreven als nu, wordt de band met de he-

dendaagse extreem-rechte stroming gelegd. 'Let op de hallucinante gelijkenissen met de huidige tactieken van het Vlaams Blok. Vanuit minderheid en dus oppositie bepalen zij al jaren de politieke agenda rond thema's als veiligheid, migranten etc... Dewinter en zijn acolyeten hebben het niet van vreemden.' (citaat van ene B.V.)

'Gripsholm, Kus de Fascisten' van De Zwarte Komedie speelt In de aula Q op woensdag 23 februari om 20u30

Fabeltjes

Geruchten en Gedachten, waarvan niet bewezen is dat ze niet waar zijn!

Geen geleuter aan de VUB!

Schokkend, ronduit schokkend was het nieuws dat mij onlangs ter ore kwam. Zoals u misschien weet of niet weet, is de meest gefrequenteerde pitta-bar in de omstreken, "La Petite Planète" gedurende enige tijd gesloten geweest. Tot zover geen bijster interessant nieuws. Wat deze zaak evenwel een hogere nieuwswaarde geeft, is de reden waarom de sluiting, die menig carnivoor op zijn vlees-injectie deed wachten, plaatsvond. Bij onderzoek van de looksaus door de gezondheidsinspectie bleken daar maar liefst vier verschillende soorten sperma in rond te zwemmen. Jakkes..., spontaan springen de talrijke gerechten die ik daar at mij voor de geest. Alles wel beschouwd heb ik daar al vlug enige literijds vocht uit de fontein van de jeugd naar binnen gewerkt.

Sedert het horen van dit nieuws heb ook ik me dan maar aangesloten bij de immer groeiende gemeenschap die zich verzet tegen het gebruik van genetisch gemanipuleerd voedsel. Trop is teveel en teveel is trop dat ook weer demasiado is wat dan weer te veel betekent hé. Het is pas nu dat ik die vriendelijke glimlach bij het verlaten van dit etablissement kan plaatsen. Een gebrek aan ironie kan je die mannen dan ook weer niet kwalijk nemen. Laat ons hopen dat door deze berichtgeving het hek eindelijk van de dam is. Na de dollie koeien en de dioxinecrisis eis ik het ontstaan van een heuse spermacrisis. Laat ons de voedselketen eindelijk eens verlossen van al die vuile rukkies die onge-

wenst de meest exquise sausen bezoe- delen met hun voor- en navocht. Om nog maar te zwijgen van de morele schade die hier werd verwerkt. Ik kan geen saus meer dippen zonder de verlam- mende angst voor ongewenst sexueel contact. Ik eis VEILIGHEID.

Gelukkig wordt daar op onze eigen universiteit tenminste zwaar werk van gemaakt. Opgezwepen door het publieke discours dat de laatste tijden overal weerklinkt werden ook hier de laatste tijden weer enige paretjes van postmodern veiligheidsdenken uitgedroefd. Na het opstarten van een BIN (Buurt Informatie Net- werk) beoogt het meest recente, in navolging van de visionaire Amerikaanse republikeinse senator, het be- teugelen van openbare en publieke erecties (hierna ope's). Ge kunt voortaan uwen leuter maar beter in bedwang houden. Om deze regelge- ving te implementeren werd in de schoot van de Raad van Bestuur in samenspraak met de SoR een heuse Task-Force opgericht die rigoreus onoffenheden rapporteert en sanctioneert. Het VUB-landschap wordt grondig in kaart gebracht. Daartoe zal ieder mannelijk student natuurlijk wel zijn maten dienen te onthullen. Doch de Task-Force ga- randeert absolute privacy.

Over de te volgen procedure wanneer dergelijke staatsgevaarlijke ope's plaatsvinden is nog enige onenigheid. Terwijl sommigen voorstellen om bij nakend gevaar de Task-Force te laten uitrukken met expliciete foto's

van onze dierbare rectrice, pleiten anderen voor de onmiddellijke inbeslagname van het kwestieuze lid, dat daarna in verzekerde bewaring zou moeten worden gegeven bij de heer-vleesgeworden-facility-mana- gement-voor-de 21°-eeuw Steen. Kwatongen vermoeden dan ook een slinks manoeuvre van deze laatste die op deze manier zijn bevoegdheden- pakket uitgebreid ziet en zodoende weer een stapje vooruit zet in de cur- sus honorum VUBis, doch over dit laatste konden wij geen uitsluitsel krijgen. Deze toch wel verregaande inbreuk op 's mans rechten werd vooral verdedigd door de leden van de SoR. Dit standpunt mag ons niet verbazen gezien het in verzekerde bewaring geven van genetalien voor SoR-leden standaard-procedure is geworden onder het bewind van Raf Devos. De genetalien zelf worden, eens op formol gezet, door het kwade genius achter dit plan Rik Van Aerschot, gedurende de legislatuur in zijn display-kastje geplaatst, zich zo verzekerend van het dociele karakter van zijn schatplichtigen.

Ja beste lezer, het is een boze wereld daarbuiten. Maar slaap gerust, want de plaatselijke nomenclatoera bezwe- ren voor u al het kwade. Samen bou- wen wij aan een veiliger VUB, woord voor woord en vooral Steen voor Steen. Doch voor de tussentijd dit bescheiden advies: leuters aller lande, weest op uw hoede!

Maar nu iets helemaal anders. Heeft

u al weet van het nieuwste schandaal aan onze universiteit. De grens- controles uitgevoerd door de rijks- wacht in het kader van de op gang zijnde aanhoudingscampagne, ook wel eens regulariseringscampagne geheten, brachten aan het licht dat de VUB betrokken is bij een netwerk van mensensmokkelaars. Dit ver- dient een woordje uitleg. De zeventiende januari werden 27 (zevenentwintig!) illegale Kossovaren aangehouden toen ze de grens overschreden in Zwevezele- Poepegem. Op zich niets uitzonder- lijks maar wat de belangstelling van de onderzoeksrechter trok was dat iedereen een zwarte zak met het VUB-logo bij zich had. U kent ze wel, die canvas zakken, volgepropt met foldertjes en andere rommel. Denkend dat het om een nieuwe PR- stunt ging, genre "Vluchtelingen, kom maar weer!", nam men contact op met Els Barones Witte en vroeg haar wat men moest doen met deze mensen. Ons Elske, die net een uit- tje aan het knappen was achter haar bureau, verslikte zich in deze vraag en liet zich ontvallen: "Illegalen, dat is de tak van Frank Winter, ge moet bij hem eens horen."

Aldus togen onze vrienden de rijks- wachters naar de Frank en legden hem op de rooster. Bleek dat men op de laatste bijeenkomst een vinnig discussie had gevoerd over de over- belasting die een engagement voor de Raad met zich meebrengt. Vooral in combinatie met de vele huishoude-

lijke taken die hen thuis nog te wacht- ten staan. Aldus had men besloten om een aantal illegalen te bestellen om de was en strijk te doen voor de achtbare leden van de Raad. Dank- zij de bemiddeling van dhr; Winter, die zijn connecties aansprak, slaagde men er al gauw in om elk lid, de stu- denten mochten uiteraard niet mee- doen, te voorzien van een gratis werk- kracht. Men stelde die mensen voor om gedurende vier jaar het huishou- den te doen. In ruil zouden ze kost en inwoon krijgen en 5000,- per maand, dit zou op een rekening ges- tort worden door de VUB en over- handigd worden de laatste week van hun werktermijn. Krenterig zijn ze niet in de M. dat moeten we toege- ven. Maar bovendien werd aan de Kossovaren ook nog een universiteitsdiploma naar keuze be- loofd zodat ze naar de VS of Canada zouden kunnen uitwijken.

Geef toe, een prima deal voor beide partijen. Maar! Bijna slaagde de rijks- wacht erin om roet in het eten te gooien. Gelukkig kon ons Elske dankzij haar banden met een machts- partij die we niet zullen vermelden voorkomen dat deze mensen terug- gestuurd zouden worden. Er hing echter wel een prijskaartje aan. Zo- wet de procureur als de betrokken onderzoeksrechter zagen hun kans schoon om een illegaal op te eisen om zo hun vrouwe te behagen.

Zo komt het dat dhr Van Leemput ipv van twee hulpjes er geen meer heeft.

Het Ondraaglijke Facility Management

Tussen haakjes : het nieuwe millennium is wel degelijk op 1 januari begonnen. Om de simpele reden dat : Ten eerste) wij westerlingen met het decimaal stelsel rekenen. In het decimaal stelsel is **0 het eerste en niet het laatste getal**, met andere woorden, wij tellen als volgt : 0,1,2,3,4,5,6,7,8,9 en stop. Alle hierop volgende cijfers - van 10 tot zoveel ge maar wilt - zijn combinaties van de vorige, tien getallen. **Tien eenheden maken één tiental**. Tien tientallen (of honderd eenheden zo men wil) maken één honderdtal. En tien honderdtallen (of tien maal honderd eenheden of tien maal tien tientallen) maken één duizendtal. Na het tiende getal 9 begint er een nieuw tiental, en zo gaat dat door tot in het oneindige... na 870089 - of het zevententachtigduizendenachtste tiental, om het eens in tientallen uit te drukken - komt... 870090, of het zevententachtigduizendenennegende tiental. En zo voor de honderdtallen, duizendtallen en elke maten van tientallen die ge maar kunt uitvinden. Capisce ? Ten tweede) de geboorte van de Heiland als **symbolische** aanvang van onze tijdsrekening geldt. Ten derde) het geen rotte zak uitmaakt of dat "het jamaarhelaahola eigenlijk in 2 of 3 voor Christus was, want het Lam Gods kan toch niet twee of drie jaar voor zijn eigen geboortedatum ter wereld gekomen zijn, of hebben wij hier met een Goddelijk Mysterie te maken ?, en Ten vierde) dus de Here op 24 december of 13 april of 48 zortak van het eerste jaar onzere tijdrekening -

us, nogmaals, het eerste jaar van zijn bestaan - in zijn kribbeke lag, 24 december of 13 april of 48 zortak van HET JAAR 0, wel laat met deze vier punten in het achterhoofd voorgoed de absurde, overspannen Etienne Vermeerschdiscussie over het beginjaar van het nieuwe millennium afgesloten zijn, melcflesse van corte blisse nog an toe !)

Mocht u het al gemerkt hebben : het is van vorig millennium geleden dat u nog een Moelial in de zweterige, ongezone studentepolletjes gekregen hebt. Kwaadwillenden zullen hier direct één of ander malfunctioneren achter zoeken. Luiheid. Traagheid of dergelijke. Een coördinator die constant onder de sedativa zit, en een redactie die alle mogelijke producten in haar bloed heeft zitten die ook maar de minste alternerende invloed op de hersenen hebben.

Er was echter voor één keer een gegronde reden om zolang met de nieuwe Moelial te wachten. Sinds half december zijn wij immers een aantal **onfrisse praktijken** op het spoor gekomen, die zo stuitend en grotesk zijn, dat wij besloten hadden te wachten tot we zeker van ons stuk waren. En vermits wij hier ook weer geen Moecials kakken, leek het ons opportuun om de volgende editie een paar weken uit te stellen.

Er waren ook **morele** bezwaren. Weer zouden wij ervan beschuldigd worden een **negatief beeld** van de VUB af te schilderen. En meer

algemeen zouden wij weer een schandaal naar buiten moeten brengen, het zoveelste in de rij Belgische schandalen, het zoveelste schandaal dat in het Buitenland stof tot een nieuwe reeks Belgenmoppen zou geven.

Maar het zij zo.

Onze ethische plicht is sterker dan het schaamtegevoel.

Om het lopende onderzoek evenwel niet in het gedrang te brengen, kunnen wij niet teveel details vrijgeven. Ook wensen wij alle verantwoordelijkheid **op voorhand van de hand te wijzen**, en kan niemand van ons verwachten dat wij namen van getuigen gaan prijsgeven, om de simpele reden dat wij, als één van de weinige in dit verdorven Babylon, de **journalistencode** nog hoog in het vaandel dragen...

Toen enkele jaren geleden - mede dankzij de onluisterende berichten in uw lievelingsperiodiek - duidelijk werd dat de VUB zoniet op een financieel, dan toch op een moreel bankroet aan het afsterven was, besloten **Bepaalde Krachten** in te grijpen. De Barones werd herverkozen, waardoor de Loge en haar Puppelmaster hun greep op de universiteit konden behouden en zelfs verstevigen. De olijke elovns die de Sociale Raad bevolkten, maar die met hun **reptielachtige intelligentie** nog af en toe hun mond opentrokken en zich aldus verspraken of onheil aanrichten, werden vervangen door

volstreekte windbuilen. **Jaknikkers, gespeend van enige vorm van spontane hersenactiviteit**. En als klap op de vuurpijl werd het 'Facility Management' in het leven geroepen. Deze dienst, die in het Vlaamsch al heel wat minder flitsend 'Voorzieningen Bestuur' zou heten, zou er voortaan over waken dat het dagelijkse leven op en rond de campus vlotter, aangenamer, en vooral veiliger zou verlopen. Een echt product van de Witte Mars en haar **platgetrapte zondagsvissers** dus.

Aan het hoofd van dit Facility Management hoort - hoe kan het ook anders - een Facility Manager, en naar oerbeltische gewoonte werd op geheel ondemokratische en obscure wijze de **Heer Patrick Steen** in deze titel verheven. Zijn taak : volgens sommigen een onveiligheidsgevoel creëren en geld verkwalen, volgens anderen meewerken aan een mentaliteitswijziging waarin al wat vreemd is automatisch verdacht wordt. Ter illustratie hiervan lezen wij op bladzijde 2 van het Facility Management - Bewakingsfoldertje : "...veilige campus...waarbij ook U een bijdrage kunt leveren om de bestaande toestand nog te verbeteren...Uw bijdrage kan er in bestaan...potentieel gevaarlijke situaties vooraf te onderkennen en te vermijden...verdachte gedragingen of voorvallen snel te melden..... niet te vergeten dat een sociale controle waaraan iedereen meewerkt de beste beveiliging is...". Kijk, **Mijnheer Steen**, zou het niet beter zijn gewoon

de mensen aan te raden op het **Vlaams Blok** te stemmen ? Of waarom geen actie "Laat eens een Zeikwachter bij je wonen" ? Och, vermoedelijk gaan wij weer te ver, en is **een rondwaaiende plastic zak inderdaad een potentieel gevaarlijke situatie, gesteld dat het ding over iemand zijn hoofd waait, zonder armen noch benen die in een rolstoel zit waarvan net op dat ogenblik de accu het begeeft...** En inderdaad, elke heroinegebruiker rookte ook jointen, dus iedereen die wel eens een appel schilt gaat dood, en kan dus beter gewaarschuwd en eventueel **psychologisch** begeleid worden.

Wij voelden anders gezegd al aan ons water dat er iets niet pluis was met de Heer Steen en zijn geheimzinnige trawanten.

En er begon ons iets te dagen toen ons de voorbije maand een paar vreemde berichten ter ore kwamen... Zo moet elke aankoop goedgekeurd worden door de dienst Veiligheid, een cel van het FM. Ook bureaulampen. Wij herhalen : ook bureaulampen. Een medewerker (akademisch personeel) van de faculteit Toegepaste Wetenschappen, mocht zo zijn pas gekochte bureaulamp terug naar de Grote Zweedse Meubelmaker terugbrengen...omdat het ding niet goedgekeurd was door deze paranoïde draaideuren van dienst Veiligheid.

Na de 'agressie' die een poos geleden plaats vond ergens in de buurt, ergens 's nachts, trommelde de **Heer Steen** de verzamelde VUB-pers (uw liefblad en De Krant) op, omdat hij 'iets te zeggen had'.

Wat hij te zeggen had weten wij niet meer goed... maar wij weten nog wel goed dat hij onze zeer charmante redactrice - alsook de afgezat van De Krant - op het hart drukte **'niets te publiceren, niets op te schrijven en niets verder te vertellen, om het onderzoek niet te belemmeren'**. Als **Mijnheer Steen** ons eens zou willen uitleggen hoe ge de dader van een verkrachting moet opsporen als ge zelfs nog niet weet dat het om een dergelijk feit ging ? Of dat zal weer niks ter zake doen zeker. En nauwelijks hadden wij ons deze bedenking gemaakt, of een voorvalletje van een paar maanden geleden kwam door onze neocortex geschoten : de **Zaak van de Gevonden Voorwerpen** (zie vorige Moelial) en de **Paarsgeel Geschelpte**.

En toen ging het licht branden : de **Heer Steen** is verslaafd aan **Angel Dust** !!!

Maar bewijzen hiervoor gaan wij niet ophoesten...om het onderzoek niet te belemmeren.

Pamphyl de Wijvenhater.

OPROEP TOT GETUIGEN

Gedurende de nacht van dinsdag 18 op woensdag 19 januari heeft er aan de rand van de campus oefenplein een agressie plaatsgegrepen. Wij zijn op zoek naar getuigen die zich op die bewuste avond tussen 04u00 en 05u00 's morgens bevonden in de omgeving van de Generaal Jacqueslaan, in de strook tussen de Citibank en de telefooncnel op de hoek met de Triomfplaan. Indien u zich op dat ogenblik in deze omgeving bevond, of informatie kunt verstrekken die een bijdrage zou kunnen leveren bij de opheldering van deze zaak, vragen wij u contact op te nemen met de politie van Oudergem (tel. nr. 02/676.49.14), of uw coördinaten bekend te maken op het volgende emailadres: getuigen@vub.ac.be U kunt ook steeds contact opnemen met de V.U.B.-verantwoordelijke voor de bewaking Mr. Patrick Steen (facility management, tel.nr. 02/629.20.79). Ik sta er garant voor dat elk contact of elke informatie met de gepaste discretie zal worden behandeld.

Dit bericht is tot stand gekomen op vraag en met volledig akkoord van het slachtoffer.

Prof. dr. E. Witte
Rector van de V.U.B.
i.o. Patrick Steen

gezonde opinie

爲何年年有洪水

似乎每年的六月開始，我們總能在各種媒體上看到我們各地發生洪水的消息。年年發洪水，年年有洪災，或大或小，或南或北，這其中規律是什麼？原因及問題在哪裡？

現代洪災新特點

一是損失越來越重。30年前國家農舍的損毀損失與30年後同一戶農舍的價值損失不可同日而語。
二是影響越來越大。現代社會一旦發洪水，就會造成電癱、路斷、公路、通訊、計算機、制糖等的破壞，從而使影響的範圍擴大。

三是我國的特殊國情決定只要水一大就容易成災。我國人口多、耕地少，許多人在洪災區或行洪、蓄洪區開荒、種地、生產、居住。而一旦遇到洪水，這些人和物首當其沖受到危害，造成損失。

洪水的發生，一般是與降雨密切相關的，這種包含著許多不可抗拒的客觀原因。但降雨後的洪水是大是小、洪水是否會造成災害以及發生災害的大小又多少多少地離不開人為的因素。

分洪蓄洪越來越困難

當洪峰到來時，流量超過警戒水位，行洪阻礙並危及堤防安全時，一般就採用分洪的辦法來減少損失。給「多餘的」洪水找條出路，但現在分洪區也在起變化。

以前大江大河一般都有分洪蓄洪區，以津、黃、淮、海為代表。去年保軍。但隨著經濟的發展，許多地方分洪蓄洪區縮了經濟建設。比如建立經濟技術開發區，因為這裡的地價便宜，只要得幾塊地增加高即可。因而這裡也變成了非分洪蓄洪區。即使沒有建設開發區的分洪蓄洪區的地方領導都不願在自己的管轄區分洪。其結果就是大家紛紛加高自己的堤壩，城市的防洪水能力

也增加，危險系数加大。

湖泊蓄洪功能萎縮

湖泊蓄洪萎縮，洪水的天然蓄滯功能下降。比較典型的就屬洞庭湖。洞庭湖是保護長江安全渡汛的主要蓄洪區，也可說是武漢、江漢平原的救命湖。但是，由於洞庭湖區被大量圍墾，使它的調蓄洪水能力嚴重下降。自50年代以來，洞庭湖的容積減少40%。據統計，全國被圍墾的湖面積至少有140萬公頃，減少蓄洪容量350多億立方米。

私搭亂建妨礙泄洪

在我國有不少河流都是隨季節變化或隨洪水發生明顯的變化。從那時大野小，這就使得一部分河灘或河底在平時根本不會遇到水，因而也就有一部分人心存僥倖心理，在河灘或河道上建房屋、建廠。等到洪水到來時，這些建築阻礙了洪水的運行，不但使自己受到了損失，而且也影響了泄洪。

水土流失嚴重

水土流失是我國生態環境的老大難問題。由於自然和人工的因素，全國水土流失面積達到367萬平方千米，佔國土面積的38.2%。水土流失在破壞生態環境的同時，又使許多河流的中下游河床抬高。如黃河已成為世界上典型的「地上懸河」。在新疆，當河灘面比地面高出近20米。許多中小河也由於河灘淤高，導致防洪水能力下降。大堤加高的作用被河灘淤高抵消了。

短觀難以根本解決

從目前我國的國情看，洪災問題不會在短期內得到根本解決。可以說，在洪災頻發的高風險中尋求發展是我國的一個較長時期的基本國情。

(摘自《新江科技報》)

Lof voor Haider

Naar aanleiding van Haider's verkiezingsoverwinning in Oostenrijk hebben wij een interview afgenomen van Karl Hoefler, de voorzitter van de Oostenrijkse homobeweging.

DM: Hoe reageert de homebeweging in Oostenrijk op de overwinning van extreem-rechts.

KH: De meesten van ons zijn zeer verheugd. Binnenkort zijn er weer door de staat georganiseerde groepsreizen, volkomen gratis. Bovendien zijn wij de eersten die van deze gratis uitstapjes zullen mogen genieten, heeft Haider ons toegezegd. Ik kijk er zelf ook al naar uit om mijn tijd door te brengen in vakantiekolonies, samen met duizenden andere homoseksuelen. Ik hoop alleen maar dat we niet in dezelfde kampen terecht komen als zigeuners of andere Untermenschen, dat begrijpt u ook wel. Een mooi initiatief is ook dat binnenkort alle homo's een speldje zullen moeten dragen zodanig dat het voor ons veel gemakkelijker wordt om een partner te vinden. Dat ze daar niet eerder aan gedacht hebben.

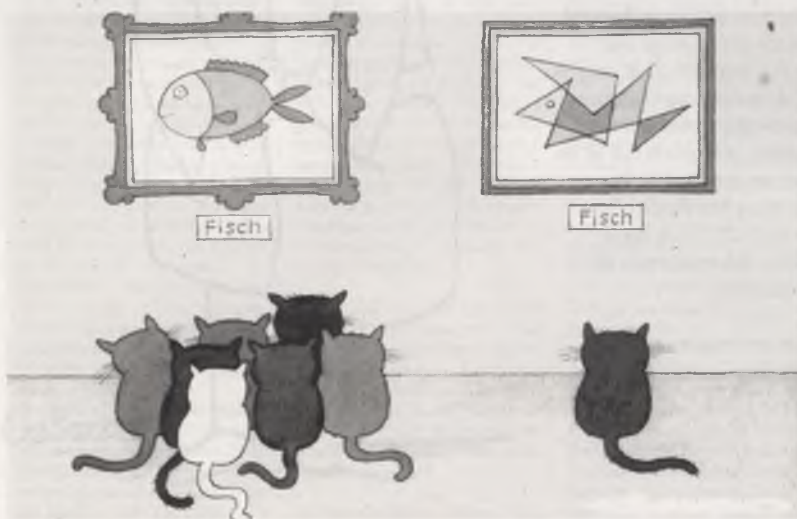

Laat de Goudvisjes de wereld ontdekken

Heden loopt, in de galerij boven het boven het KK, een tentoonstelling. Het concept bestaat eruit dat niet de bezoeker de toeschouwer is, maar dat goudvisjes de toeschouwers zijn van de bezoekers... Waw! Drie muren zijn volledig bedekt met 196 goudvisjes in een doorzichtige plasticen zak met daarop de letters 'Free Fish-Gunter Moriau Project'. Achteraan in de zaal treffen we een installatie aan bestaande uit twee diaprojectors die op de muren twee zwart-wit-foto's tonen van een man op stap in de stad met zijn rugzak waarin een goudvisje. In het midden van deze ruimte staat de betreffende rugzak tentoon. Grote boodschap is dus (en staat op de muur gekalligrafeerd) 'Laat de goudvisjes de wereld ontdekkenn!'. Deze installatie is het eindwerk van Gunter Moriau, die hiermee afstudeerde aan de Akademie van Gent. De vraag 'wat is kunst' kan bij het beschouwen van dit alles weer aanleiding geven tot verregaande meningsverschillen. Trouwens, moest Gaia dit zien, ze zouden nogal uit hun kram schieten... Hoewel, 't is alleen voor de vissen hun goed, natuurlijk. 't Is de moeite!

U kunt de kunstenaar steunen door aan de studentenprijs van 500 (in plaats van 1000) Belgische Franken een visje in een authentieke zak te adopteren, en zo het visje de wereld laten zien...

U kunt de goudvisjes gaan bekijken en begroeten tot drie maart 2000 in de galerij boven het KK, van negen tot vijf. Gaat dat zien!

Colofon

De Moelial

Tweewekelijks studententijdschrift van de VUB in samenwerking met het Brussels Studenten-gemeenschap, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur. Ons redactielokaal bevindt zich naast het KulturKaffee

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel: 02/629.23.38
fax: 02/629.23.37

Coordinator
Wouter Devriese

Vice-coordinator
Fenna Bouve

Secretaris
Erik De Caluwe

Penningmeester
Marjan Temmerman

Lay-out
Wouter, Marjan, Fenna, Erik, Stefan

Redactie
Marjan, Wouter, Fenna, Erik, Domenico, Stefan

Illustraties
Jeroen, archief

Foto's
redactie

Medewerkers
Sidonie, Didier, Anne, Tom, P. Steentbladvulling), Sven, Moniek, Sami, Houbi, Natacha, Pieter, Eveline

Abonnementen
Verantwoordelijk: Erik

Stortenop rek.nr.001-1386975-48 met melding abo

Gewoon abo: 333 Bcf
Steunabo: 1000 Bcf

Verantwoordelijke Uitgever
Domenico Vaccaro

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
Oplage: 2500 ex.

De redactie is niet verantwoordelijk voor publicaties van het BSG, V.O. en Dienst Cultuur.

....En de Tijd zal niet meer zijn...

Muzikanten zijn even goed geplaatst om de aard van de Tijd te bestuderen als wetenschappers of filosofen. Zonder de muziek zou men de tijd minder goed begrijpen. (Messiaen)

10 mei 1940

Zonsopgang.

Onder het opperbevel van Rijkskanselier Adolf Hitler vallen de 7e paradijs- en de Luftflotte II en de 22e infanteriedivisie België en de Nederland binnen. Op het einde van de maand zijn beide landen volledig onder de zwartgelaarde voet gelopen, de honderduizenden Britse troepen vluchten naar Duinkerke en kunnen geëvacueerd worden.

Enkele honderden kilometers oostelijker nemen op datzelfde moment Duitse troepen, die van de Belgische grens naar Frankrijk oprukken, vele Franse soldaten gevangen. Onder hen bevindt zich de jonge componist en organist Olivier Messiaen, die in Parijs al naam heeft gemaakt als componist, maar nu in het medische korps dient.

Na een zware treinreis komt hij terecht in het kamp voor krijgsgevangenen, Stalag VIII A, in Silezië. De eclectische pocketverzameling muziekpartituren die hij bij zich heeft, en die van *De Brandenburgse Concerti* van Bach tot de net geschreven *Lyrische Suite* van Alban Berg gaat, moet hij niet afstaan.

Onder de medegevangenen maakt Messiaen (1908-1992) kennis met een violist, klarinetist en cellist, en schrijft voor hen een bescheiden trioetje. Al gauw wordt dit "intermède" ingebed in zeven andere delen. Het geheel groeide uit tot een monumentaal werk en een van de hoekstenen van de twintigste eeuwse kamermuziek: het *Quatuor pour la fin du temps*.

In hartje winter 1941 voeren Messiaen en de drie andere muzikanten in Stalag VIII A het *Quatuor* voor de eerste maal uit op een ontsmedde buffetpiano (Messiaen), een cello met slechts drie snaren, een viool en klarinet. Over de 5000 toehoorders, krijgsgevangenen en gewonden uit de meest diverse sociale milieus, schrijft hij later: *nooit heeft men nog met dezelfde aandacht en hetzelfde begrip naar mijn muziek geluisterd.*

Buiten de traditie

Messiaen is de eerste betekenisvolle componist wiens werken voor een groot stuk los van de grote westerse traditie bestaan. Hij heeft elk axioma van de muziek uit die grote traditie omzeild: de (diatonische) harmonie hanteert hij op een hoogst eigenzinnige manier; het metrum, dat elk moment in een maat een specifieke waarde geeft, vervangt hij door een pulsatie, zodat elk moment gelijkwaardig wordt. Misschien nog belangrijker is de manier waarop hij komaf heeft gemaakt met de voorwaartse beweging of ontwikkeling van de tijd in een compositie.

Ik ben misschien niet duidelijk genoeg. Laten we even de brede muzikale stroom bevangen die door de achtentiende en negentiende eeuw recht in de twintigste loopt.

De traditie

Ruwweg sinds Johann Sebastian Bach (1685-1750), heeft het principe "ontwikkeling van het thematisch materiaal" aan belang gewonnen. De overheersende muzikale structuur na J.S. Bach was de zogenaamde *sonatevorm*. In de sonatevorm speelt de traditionele klassieke componist twee "thema's" tegen elkaar uit (een mannelijk en een vrouwelijk, als je wil). Beide thema's verschijnen aan het begin van de sonatevorm en zijn het basismateriaal waarmee het hele stuk opgebouwd wordt: ze ondergaan ritmische, melodische en harmonische variaties, reizen door verschillende toonaarden en worden op het einde van de sonatevorm, na die hele doorwerking, gerecapituleerd. Een beetje zoals een romanfiguur die na al zijn omzwervingen aanklopt bij zijn beste vriend en zegt: *kijk wat ik allemaal heb meegemaakt*. Zijn vriend antwoordt: *je bent altijd dezelfde gebleven*.

Tussen haakjes, en om het allemaal nog iets ingewikkelder te maken: een *sonate* is een (dikwijls driedelig) muziekstuk, waarvan het eerste deel normaliter in de net besproken *sonatevorm* geschreven is. Hetzelfde geldt voor het eerste deel van een symfonie of strijkkwartet.

De emotionele slagkracht van deze overkoepelende vorm verklaart waarom de sonatevorm (en in extenso de sonate, symfonie en het strijkkwartet) nu al twee-en-een-halve eeuw zo ontzettend belangrijk is en zo'n monumentale composities heeft vormgegeven.

Inherent aan deze structuur is dus een voorwaarts gerichte "ontwikkeling" van het muzikale materiaal: de held(in), lees: het muzikale thema, vertrekt, dwaalt door de wijde wereld, en komt terug. (Niet toevallig bevinden we ons intussen volop in de romantiek.)

Ludwig van Beethoven (1770-1827) heeft zijn meesterlijke symfonieën, kwartetten en sonates gebaseerd op deze verhaallijn. En na hem hebben zowat alle componisten, de zware last van zijn overweldigende werken torsend, getracht hem te overtreffen.

In de jaren voor de eerste wereldoorlog vervaagt de tonaliteit, Schönberg effent de weg naar de dodecafonie en in Amerika bewandelt Ives andere, doch minstens even avontuurlijke wegen. Na de oorlog daalt de expressionistische nevel van de nieuwe zakelijkheid ook neer over het muzikale landschap en het principe van "thematische ontwikkeling" wordt steeds belangrijker: in de nieuwe partituren ontstaat elke noot uit een bepaald motief (al dan niet een twaalftoonsreeks), een "cel", en al het muzikale materiaal moet uit die cel groeien. Dat leidt bijvoorbeeld tot de goedenseerde, onaardse werken van Webern en de mathematisch aandoende werken van de vroege Boulez, een van Messiaens belangrijkste leerlingen.

Maar ik loop op de zaken vooruit.

...En de Tijd zal niet meer zijn...

Messiaen vernietigde de voorwaarts gerichte pijl van de tijd door het dogma "thematische ontwikkeling" te verwerpen. In plaats daarvan gebruikt hij de herhaling of legt hij ritmische/melodische cycli van verschillende lengte over elkaar. Het resultaat is heterofonische muziek die als het ware niet langer op één, maar op verschillende klokken is afgesteld die met verschillende snelheden voorwaarts en achterwaarts lopen. Aanvankelijk beïnvloedden vooral Dukas, Debussy, Scriabin en Stravinsky zijn stijl, maar later waren het vooral de schoonheid van vogelgezing en andere culturen, zoals de oude Griekse of de Aziatische, die zijn partituren die typische kleur gaven.

Het goddelijke was zijn belangrijkste filosofische inspiratiebron. Messiaen was een zeer godsvruchtig man, maar niet in de enge betekenis van het woord. Zijn god vond hij evengoed in een Gothische kathedraal als in een Hindu Tempel. Dat veel van zijn composities bijbelse referenties hebben ("Vingt regards

sur l'enfant Jésus", "La Trinité", "Visions de l'Amen",...) is te verklaren door de inspirerende werking die de fantastische verhalen en gebeurtenissen uit de Judeo-Christelijke traditie op hem hadden. Door de pijn van de tijd te vernietigen (en dankzij zijn typische harmonieën), creëert Messiaen haast religieuze muziek die eeuwigheid en tijdloosheid (in de ware betekenis van het woord) uitstraalt.

In de concertzaal

Op dinsdag 15 februari zal de befaamde Amerikaanse pianist Peter Donohoe in het Brusselse Conservatorium Messiaens integrale, meer dan twee uur durende cyclus "*Vingt Regards sur l'Enfant Jésus*" brengen. Deze beklievende partituur dateert uit 1944. Ook hier gedraagt de tijd zich nu eens stationair, dan weer circulair. In dit werk integreert hij voor de eerste maal op grote schaal melodieën van vogels, die voor hem de boodschappers van het goddelijke zijn. De klankwereld leunt af en toe sterk aan bij die van de Indonesische gamelan. (kaarten vanaf 600 BEF, cultuurwaardebons zijn geldig)

Een week later, op maandag 21 februari, zullen Shirley Laub (viool), Jean-Paul Dessy (cello), Ronald van Spaendonck (klarinet) en Blyan Vodenitcharov (piano)

eveneens in het Conservatorium van Brussel het *Quatuor pour la fin du temps* brengen. Vertrekpunt voor dit werk zijn de woorden van de engel van de apocalyps uit Johannes' Boek van Openbaringen: *en de Tijd zal niet meer zijn*.

Dit belooft een zeer intense concertervaring te worden: niet alleen zijn bovengenoemde mensen topmuzikanten, bovendien vervolledigen zij hun twintigste eeuwse programma met het wervelende trio voor klarinet, viool en piano, *Contrasts*, van Bela Bartok en het *Grand duo pour violoncelle et piano* van de Russische Galina Ustvoltskaya. Monumentale werken die zelden of nooit te horen zijn in de concertzaal, laat staan in een en hetzelfde programma. (kaarten vanaf 500 BEF, cultuurwaardebons zijn geldig)

Olivier Messiaen is ook een van de centrale figuren in de nieuwe editie van het Ars Musica Festival voor hendaagse muziek dat in Brussel zal lopen van 13 maart tot 2 april. Uw geliefde tijding zal over dit heer-

lijke gebeuren ten gepaste tijde nog berichten, maar ik wil al verklappen dat Messiaens *Turangalila-symphonie* op zondag 19 maart in het Koninklijk Circus zal uitgevoerd worden door het Orchestre Philharmonique de Liège et de la communauté Française.

In het Sanskriet is *Turangalila* de naam voor een ritmisch patroon dat in de twaalfde eeuw door de Indiëse encyclopedist Sargadeva genoteerd werd. Belangrijker voor Messiaen waren de connotaties verbonden aan *turanga* (betekent "tempo", maar is letterlijk vertaald "de snelheid van een paard") en aan *lila* (betekent "de kracht van het leven, het spel van creatie, ritme en beweging").

Het woord *symphonie* in de titel is min of meer misplaatst, aangezien er helemaal geen sprake is van "symfonische arbeid", zoals hierboven uiteengezet is. Maar goed, wat dit werk wel gemeen heeft met een symfonie, is het orkest. Messiaen gebruikt hier een exotisch, reusachtig ensemble, waarin een voornamelijk rol is weggelegd voor de piano, de ondes martenot (een van de eerste elektrische instrumenten, een verre voorloper van de synthesizer) en de uitgebreide percussie-sectie die (opnieuw) erg veel invloeden vertoont van de Indonesische gamelan.

Wat je zal horen is erg erotische, opwindende muziek. Belangrijk in de *Turangalila-symphonie* is de (seksuele) liefde. Vreemd voor zo'n godsvruchtig man, hoor ik je denken. Welnee. Bij Messiaen is er helemaal geen sprake van zondig schuldbesef. Immers, zonder georiënteerde tijd, is er geen herinnering (wat is vroeger? wat is later?).

En zonder herinnering, dat wist Gide ook, geen schuldbesef. (kaarten: 500 BEF, Koninklijk Circus)

Nog tijdens Ars Musica Festival: **Zondag 26 maart:** pianist Pierre-Laurent Aimard speelt de vroege *Préludes* en de latere *Quatre études de rythme* van Messiaen, naast de laatste drie *Études* van Ligeti en *Harrison's Clock* van Birtwistle. **Maandag 27 maart:** Messiaens opera *Saint François d'Assise* wordt voor de eerste maal (concertant) uitgevoerd in België.

Voor alle bovenbesproken concerten kan je telefonisch kaarten reserveren op het nummer: 02/507 82 00
Info: 02/511 34 33
Adres:
Koninklijk Muziekconservatorium:
Regentschapstraat nr.30, 1000 BXL
Koninklijk Circus: Onderrichtstraat 81, 1000 BXL

Stefan

agenda

Cocktail Maison

Thursday 3rd of february 2000

* Bazar Bizar at Sonik a top deejay out of his usual style Deejays : Deg (Fuse), EMB (Sonik) @ 112 rue du Marché aux Charbons/Kolenmarkt - 1000 Brussels

Friday 4th of february 2000

* Puta Madre in concert at AB Pure RAB Hip Hop @ Ancienne Belgique, 110 bd Anspach laan - 1000 Brussels
* Sphere presents: Technophone Way III - House & Tech Line up: Gaetan (Decadance), Régis (Fuse), Gil (Nemo), Alex (Mad Club). @ Fuse Motion, 208 rue Blaes str - 1000 Brussels. Free your mind and your ass will follow...

* Movida Discobar - House & Disco Deejays: Bun-0 (Nomads, Way-Out), Lukas, Plastic Soul (I Love Techno) @ Movida (ex-Rendez Fou), on top of Alma metro station - 1200 Brussels.

* Groove Party - House Deejays : Olivier Gosseries... @ Hippodrome de Boitsfort, 51 chée de la Hulpe - 1180 Brussels

* Techno @ Silo Deejays: Jeff Mills (3 decks & 909 drum machine), Psychogene, Pierre (Fuse), Tomaz, Zzino Presale at all Fnac outlets : Presale 500 bcf, Doors 600 bcf. Limited tickets available. @ Silo, 29a Vaart - 3000 Leuven

* Cirque d'Anvers - Techno-House-Drum'n Bass Cirque d'Anvers is back at Antwerp Stadium!! Giant Techno-House-Jungle event. INDOOR! 3 areas! Deejays: Laidback Luke (NI), Paul Damage (UK), Spacid (Gent), Marko Bailey, Chess, Djulz (Fr), Koenie (Antwerp), Raoul (Food club, Aroma rec.), Star, Luc Janssens, Murdock, Wontime (Radio Scorpio), Dice @ 54 Oude Bosuilbaan - Deurne

* House Perverts - Tech & House Deejays: Rafa (Café d'Anvers), Jerohm (Liège, Freeelectronics, Tresor), Tao (Liège, Freeelectronics, Tresor) @ La Planète, 15, rue Souverain-Pont - 4000 Liège In a hot part of the city, behind the Place St-Lambert

Saturday 5th of february 2000

* Exodus Night part II - Reggae/Ragga Live: Midah, Ragga Yves, Rojah & DJ Tom Sound Systems: Uphill, Shoe-Shine, Exodus Sound, Jugglin Discothèque @ Magasin 4, 4 rue du Magasin/Pakhuisstraat - 1000 Brussels (M° Yser/Ijzer)

* Food club @ Fool Moon- House Deejays: Geoffroy (SSR rec), Raoul (Aroma rec.), Bernard Dobbeler, Plastik Sound. @ Fool Moon, 26 quai de Mariemont kaai - 1080 Brussels

* Alien Nation - Techno & Electro Deejays: Spacid (Gent), Celtric, Renald Vs Teck, CIE, Subset, Syncope @ Backstage (near Vooruit)

- 3000 Gent

* Klangforschung Ost - Refined Electronics Deejays: Seal Phuric (Virtus/Seekness), Uriel (Enjoy Apocalypse), MCK, Roger 23, Doc B, Fiedel, BK Deco&visuals by Marc Mono. Fresh fruits & lollipops all night long. @ Katakomben, 5 Langesthal - Eupen. Katakomben are situated in the former industrial area downtown in Eupen To go there: E40, exit 38 Eupen/Baelen, follow "KO" signs.

* Bubble Party 2000 - Club House, Trance, Groovy Deejays: Phantom X, V Zone, Navy, Alex D, Steph K, Pat Vision (ex-BWP, a legendary deejay since 89), DiD, Dek + surprise live act. @ Horenberghe Sportcentrum (SUNSETTC): To go there: E411 Namur/Namen, exit Jesus-Eik, follow "Overijse" for 3km, turn left to Duisburg 3.5km. Then follow signs and enjoy your night.

Thursday 10th of february 2000

* Bazar Bizar at Sonik a top deejay out of his usual style Deejays : Geoffroy (Food club, SSR rec.), Isabelle (Some Like it House) @ 112 rue du Marché aux Charbons/ Kolenmarkt - 1000 Brussels

Friday 11th of february 2000

* Acid Story - 100% 303 Acid Bassline 4 legendary deejays from BWP Possee + Psychogene Deejays: Acid Kirk (Elf Cut rec., ACID SET!!!), Psychogene (Neuroleptic, Deluxe rec), Seal Phuric (ex-BWP, Seekness, Virtus), Pat Vision (ex-BWP), Deg (Fuse, ex-BWP) @ Caves de la Chapelle, 6 pl. de la Chapelle (Sablon) - 1000 Brussels

* Movida on Tour - House Deejays : Prinz (Cruises to Pleasure), Plastic Soul, Renaud @ Rick's Boat, quai des Péniches (Yser) - 1000
* Mad Club « Carnaval » - pump House Deejays : Rudy + invité @ 208 rue Blaes - 1000

Saturday 12th of february 2000

* Dance Hall Night - Ragga, Reggae, Hip-Hop With: Bass Culture Soundsystem + T'n'D (TLP & Dors) @ Fool Moon, 26 quai de Mariemont kaai - 1080 Brussels

* Front 242 (the Gran'Pa's) at AB-Techno/Electro and Metalheadz in AB club - Jungle with Bailey & Digital (Metalheadz rec., UK), Millenium Kru (Gent) @ Ancienne Belgique, 110 bd Anspach laan - 1000 Brussels

* Fuse club - Techno & House Deejays: Kevin Saunderson (Detroit, one of the three main Techno pioneers) + Deg, Pierre, Trish, Bart, Frederik and St Dic @ 208 rue Blaes str - 1000 Brussels

Thursday 17th of february 2000

* Bazar Bizar at Sonik a top deejay out of his usual style Deejays : Pierre

(Fuse), EMB (Sonik) @ 112 rue du Marché aux charbons/Kolenmarkt - 1000 Brussels

* Smarty SMAK - House Deejays : Mark Broom (London), Jan Van Biesen (laRocca), Moody (Gent), Nibis / Jex (NI), Bass-X. @ T'Kuipke, Citadelpark - 9000 Gent

Friday 18th of february 2000

* Hellwave Party Part 2 - Dark Wave, Electro, Indus. Deejays: Sven Enzelmann (Hamburg), Olli (Hannover & Karlsruhe), Solares @ Flanagan's, 59 rue de l'Ecuyer, 1000 Brussels

* Starflam in concert at AB on 18th & 19th Not to miss! Lyrics, pepper and honey... Liège rules! This is truly Hip Hop. @ Ancienne Belgique, 110 bd Anspach laan - 1000 Brussels

* Nuit des Enfants Terribles - House & tech Line up: Gaetan (Decadance), Deg (Fuse), Plastik Soul Orchestra (Neuroleptic), Alex (Mad Club). @ Fuse Motion, 208 rue Blaes str - 1000 Brussels. Free your mind and your ass will follow...

* Ondulation Party - House This is a party related to the Ondulation show on Radio Panik Brussels. Deejays: Frankie Valentine (London), Koenie (the house master from Antwerp), Frederik (Fuse), Lorenzo. @ Sonik, 112 rue du Marché aux Charbons/ Kolenmarkt - 1000 Brussels

* Primate rec. Night - Techno Deejays : Christian Varela, Marco Carola, Adam Beyer, Marco Bailey, G-Force (Kozzmozz), Zzinno Vs Accelerator (live) @ Silo, 29a Vaart - 3000 Leuven

Saturday 19th of february 2000

* Dancehall Reggae Deejays: The Gentle Rudeboy David Rodigan (UK), Far West Crew, Bong Productions @ Antwerp Engineering Company, 10 Indiennestraat - 2000 Antwerpen (near Metropolis)

* World Wide #1 - House/Reggae/Bossa/Disco Deejays: Kid Loco (Paris), Gilb'R (Paris), Morpheus (SSR rec., Radio Campus), Lorenzo (Movida), Gaetano, Rival (Souterrain Prod.), Bass Culture Soundsystem, Junior Jack, Plastik Soul, Double Jan, Breakbit, Reno Presales: 500 Bf - Door: 600 Bf @ Hippodrome de Boitsfort, 51 chée de la Hulpe/Hulpesteenweg - 1170 Brussels

* Wall Of Sound Night @ Fool Moon A residency night for that amazing londonian label and its 5th anniversary. Deejays: Touche (Wiseguys, UK), Agent Dan (Themroc, UK), Bernard Dobbeler (Radio 21), Plastik Sound (Plastiks magazine) @ Fool Moon, 26 quai de Mariemont kaai - 1080 Brussels

* Fuse club - Techno & House Deejays: Dave Clarke (London) + Deg, Pierre, Trish, Bart, Frederik and St Dic @ 208 rue Blaes str - 1000 Brussels

* Aquaparty - Techno & Electro Deejays: Paul Damage (UK), Acid Bastard (Ger.), T-Quest (Kozzmozz), Chess, Q-IC, Spacid, Celtric, Meniac, D-Jack, Raphael Caution: boat will cruise! 400 tickets... presales only ! @ Boat Princess Dive, Linkeroever - Antwerpen.

* Lounge Addict - House Deejays: Vernon (Forced rec. WGW), Nathan (lounge addict), Rob'n Zoopsis (Lo-Fi stress) @ L'envers, rue de la Coupe - Mons

Thursday 24th of february 2000

* Bazar Bizar at Sonik a top deejay out of his usual style Deejays : T-Quest (Kozzmozz), Stook-E @ 112 rue du Marché aux Charbons/Kolenmarkt - 1000 Brussels

Friday 25th of february 2000

* Teknotrogloolith - Techno Deejays : Deg (Fuse), Plastic Soul Orchestra, EMB, Stook-E @ 112 rue du Marché aux Charbons/Kolenmarkt - 1000 Brussels

Saturday 26th of february 2000

* Ska @ Rock Around @ Eden - Charleroi

* Fuse club - Techno & House Deejays : Ian Pooley (UK) + Deg, Pierre, Trish, Bart, Frederik and St Dic @ 208 rue Blaes str - 1000 Brussels

* Final Deejay Contest - House Deejays : Olivier Gosseries (Noise Traxx rec.), Jan Van Biesen (laRocca), Alex Klimow (MCM) @ Mirano, 38 chée de Louvain/Leuvensteenweg - 1210 Brussels (Madou)

Thursday 2nd of march 2000

* Bazar Bizar at Sonik a top deejay out of his usual style Deejays : Deg (Fuse), EMB @ 112 rue du Marché aux Charbons/ Kolenmarkt - 1000 Brussels

Friday 3rd of march 2000

* Dance Hall Night - Ragga, Reggae, Hip-Hop With: Bass Culture Soundsystem + guest @ Fool Moon, 26 quai de Mariemont kaai - 1080 Brussels

* Under Pressure - Techno/Electro Deejays: D-Jack (the main belgian pioneer), C-bullon (Troglodyth), T.Carpenter & Billoved (live, Neuroleptic), Syncope, L-reak (Equinox). @ Caves de la Chapelle, 6 place de la Chapelle - 1000 Brussels (Sablon)

* 15 Hours Electro Party - Electro/Techno Deejays: Uriel (Enjoy Apocalypse), Microwave, Geno-side, Jane V-8, Jerohm, Tao, Kozak, Gil, Compuphonic (live), Léon Vilvorder (live), Gyuri @ La Chapelle (club), place st Denis - 4000 Liège (center).

Saturday 4th of march 2000

* Food club @ Fool Moon - House Deejays: Geoffroy (SSR rec), Raoul (Aroma rec.), Bernard Dobbeler, Plastik Sound. @ Fool Moon, 26 quai de Mariemont kaai - 1080 Brussels

* Neuroleptic - Techno/Drum'n Bass/Electro 3 rooms, 3 styles. @ Hippodrome de Boitsfort, 51 Chée de la Hulpe/Hulpesteenweg - 1170 Brussels

KLASSIEK

do 10/2

@ Sint-Michiëltheater, 20u, (400BEF) Rachmaninoff (3e pianoconcerto, L.Mikkola), Sibelius (1e Symfonie), Kon. Vl. Filh. Ork.

vr 11/2

@ Sint-Michiëltheater, 20u, (400BEF) Tsjaikovsky (Romeo en Juliette), Prokofiev (1e violonconcerto, J.Rachlin), Bartok (Wonderbaarlijke Mandarijn, suite) NAtionaal Orkest van België olv A.Fischer

zo 13/2

@ Sint-Michiëltheater, 20u, (600BEF) J.S.Bach, Johannes-Passe (Collegium Vocale olv Herreweghe)

ma 14/2

@ Sint-Michiëltheater, 20u, (600BEF), Engelstalige avond rond Emily Dickinson: Aaron Copland (Twelve Poems of Dickinson) (S.Chilcot, I.Burnside)

ma 15/2

@ Conservatorium Brussel, 20u, (600BEF), O.Messiaen (zie artikel) (Vingt regards sur l'enfant Jésus, P.Donohoe)

vr 18/2

@ Conservatorium Brussel, 20u, (500BEF), Schubert (strijkkwartet), Bartok (strijkkwartet nr.6), Stravinsky (3 stukken voor strijkkwartet), Beethoven (strijkkwartet nr.16): Artemis kwartet

ma 21/2

@ Conservatorium Brussel, 20u, (500BEF) Ustvolskaya (Grand duo pour violoncelle et piano), Bartok (Contrasts), Messiaen (Quatuor pour la fin du temps) (zie artikel): Ensemble Musiques Nouvelles

wo 23/2

@ Sint-Michiëltheater, 20u, (500BEF), pianorecital: Evgeny Kissin

do 24/2

@ Paleis voor Schone Kunsten, 20u, (500BEF): "De adem": Turkije: muziek met nay-fluit uit Ottomaanse hof in 17e eeuw

vr 25/2

@ Paleis voor Schone Kunsten, 20u, (500BEF): "De adem": India: betovering en meditatie op de bansuri-fluit

za 26/2

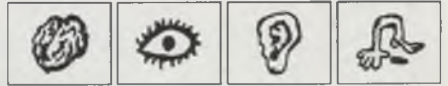
@ Paleis voor Schone Kunsten, 20u, (500BEF): "De adem": Japan: de geest van de sakahachi-fluit

zo 27/2

@ De Munt, 20u, (300BEF) Gustav Mahler (Zesde Symfonie), Symfonieorkest van de Munt olv G.Herbis

de kultuurkrant

trefcentrum Y - dienst cultuur (02)629.23.25 <http://www.vub.ac.be/cultuur>

CONCERT

111(B)

Pierre Jagumin: contrabas
Mathieu HA: accordeon en zang
Catherine Graindorge: viool en zang
Jammal Larbi: percussie

DJ: *Our Man from Brussels*

Vier muzikanten ontmoeten elkaar in de metropool Brussel, waar een geluidsmuur van klanken ronddwaalt. De klassiek geschoolde stem in combinatie met accordeon, percussie, bas en viool vloeit uit in tijdloze muziek die ze ontleent aan dit stadsgeluid.

DONDERDAG (10) februari 2000-Kultuurkaffee, 21u, inkom gratis

SON DELUXE (B) & LAZARA (CUBA)

Danny Van Rietvelde: Congas
Ben Brunin: Contrabas
Bruno de Groot: Gitaar
Fuentealba Rodrigo: Gitaar
Lazara: zang

DJ: tbc

Twee niet echt conventionele gitaren en een Cubaanse ritme-sectie, voor de gelegenheid aangevuld met de Cubaanse zangeres Lazara. Dit zeer heterogeen gezelschap met een stevige podiumervaring produceert een zeer lekker geluid, soms swingend, soms wat rustiger, maar steeds aangenaam in het oor. Trefwoorden: Bolero, Maatpak, Mojito, Cha cha cha, Jazz, Habana Club, Mambo, Duke, Dizzy, la Revolución, Cool, Tango, Margaritas en last but not least Son.

DONDERDAG (17) februari 2000-Kultuurkaffee, 21u, inkom gratis

WILLY WILLY'S MOODY VOODOO (B) & GUY SWINNEN (B)

Willy Willy is Moody Voodoo:
Zang, Gitaar
Pip Vreede: Bas
Martijn: Drum

DJ: tbc
<http://voodoo.namahn.com/home.htm>

Guy Swinnen Himself: Zang, Gitaar
Pic: Jo Vlees

Van punkbands tot bluespoppers, daar zijn Arbeid Adelt, Dani Klein en Vaya Con Dias en de Scabs goed voor geweest. Het is nu ook al weer 5 jaar geleden. Ooit was er de dag dat John met zijn gewone vriend en zijn speelgoedautootjes verdween, ooit heeft hij tijdens zijn mindere dagen nog voor een winkeloverval in den bak gezeten, maar nu gaat het weer goed met mister hot shot. En hij heeft nieuwe vrienden gevonden en nieuw speelgoed gekocht. Een van die vrienden is Pip Vreede, beter bekend als Pieter van Red Zebra en de Wolfbanes. Iemand die geen vrienden meebrengt is Guy Swinnen. Hij eist het succes dan ook voor zich alleen op. En succes heeft hij met zijn akoestische live-optredens in jeughuizen, cafés, bars, restaurants en uit de kluiten gewassen live-clubs.

DONDERDAG (24) februari 2000-Kultuurkaffee, 21u, inkom gratis

VRIJ PODIUM

ONBEKEND = ONBEMIND

Een gezegd dat in het Kultuurkaffee niet van toepassing is. Naar goede traditie blijven we tweewekelijks op maandagavond een vrij podium organiseren. Concerten, toneel, poëzie, acrobatie... alles is mogelijk. Deze maandagavonden in het Kultuurkaffee hebben voor de muzikanten zullen een aantrekkingskracht dat ze voor het voorjaar reeds volgeboekt zijn. We willen u alvast wat meer info bezorgen over deze verborgen talenten die we aan een enthousiast publiek wensen te tonen.

Maandag 7 februari is de avond volledig gewijd aan hard-rock, je bent bij deze gewaarschuwd!

MAANDAG (07) februari 2000-Kultuurkaffee, 21u, inkom gratis

Maandag 21 februari is er een benefiet voor de mensen zonder papieren, met het volgende programma dat wel om 20u begint:
Stephen Sharmin (verscheen reeds op de VRI voor de Grote Prijs van Bart Peeters) percussie, gebruik makende van potten, pannen, olievaten, emmers allerhande.

Misses Bomb!: stevige gitaargerichte rockmuziek, **Opinion Publik**: hip-hop
Les Clochards Civilisés: reggae

MAANDAG (21) februari 2000-Kultuurkaffee, 20u, inkom gratis

TENTOONSTELLING

FREE FISH ! Gunther MORIAU

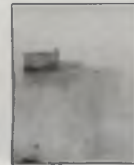
Voor Gunther draait het allemaal rond gebondenheid, in dit geval de gebondenheid van de vis. Maar in feite kan men de hele actie als een metafoor zien van de gebondenheid van de mens.

Ben ik vrij of niet? Van wie of wat ben ik afhankelijk? Hoe kan ik aan deze onvrijheid ontsnappen, of is het een feit dat eigen is aan het leven, het mens zijn en moet ik er mij dus bijgevolg bij neerleggen.

De vis krijgt de gelegenheid de wereld te ervaren, maar de voorwaarde voor deze ervaring is dat hij opgesloten zit in een zak gevuld met water. Zo wordt de situatie zeer dubbelzinnig. Om te ontsnappen aan de onvrijheid moet de vis sterven. Om het leven te ervaren moet hij gebonden blijven aan zijn situatie.

26.01 -> 03.03.2000 (werkdag ts. 11.30 & 17u) - GalerY

'LANDSCAPES' MEMORIES' MARCASE

Vernissage:
woensdag 2 februari 2000
om 18.30u - Rectoraat

Welkomwoord:
Prof. dr. E. Witte, rector
Inleiding: Prof. dr. W. Elias

Mijn werk is een verhaal van de confrontatie tussen cultuur en natuur en haar weerslag op de beeldende kunst.

Mijn recentste werk geeft verschillende interpretaties van het landschap in de kunst. Vooral romantische, geïdealiseerde en naturalistische werken wekken mijn interesse. Niet de grandeur van die werken interesseert mij, maar de simpele dingen des levens die groots kunnen zijn: een wolkenformatie, bomen, een takje, een waterplas, mist ... Deze elementen zijn niet het uiteindelijke doel van het schilderij. Zij zijn slechts de aanzet van een ervaring of een herinnering. En of het resultaat nu traditioneel ervaren wordt, zal mij geen zorg wezen. Deze polemiek is niet meer relevant in deze postmoderne tijd. In een maatschappij met een overaanbod en een overconsumptie van beeldcultuur, tracht ik mijn werk te sublimeren tot de expressie van het bijna niets.

"Marcase"

03.02 -> 03.03.2000 (werkdag ts. 9u & 17u)
Gebouw M (Rectoraat) -5de verdieping

THEATER

GRIPSHOLM DE ZWARTE KOMEDIE

Frank Verdrus: Kurt Tucholsky
Sylvia Vandeurzen: Lydia
Noureddine Farhi:
Vriend Kareljetje en diverse typetjes
Martin Jansen: De pianist

"Gripsholm" is een toneelstuk van Bert Verhoye, gebaseerd op de roman "Slot Gripsholm" van Kurt Tucholsky, die meest invloedrijke satiricus van zijn tijd. Na zoveel politiek-satirische teksten voor diverse kranten, schreef Tucholsky in 1929 een liefdesroman.

Het verhaal van zijn reis met zijn vriendin Lidya naar het Zweedse Gripsholm. Een liefdesstory met satirische instag als altijd. Achter de verrassend tedere momenten hoor je de marcherende laarzen, die tien jaar later de wereld in brand zetten.

"Gripsholm" is een laatste idyllische zomer vol humor, liefde en sarcasme. Tegelijk een oproep tegen rechts (of: het oprukkende fascisme), in het kader van de komende gemeenteraadsverkiezingen.

Als steeds werkt **De Zwarte Komeditie** met veel live muziek (dertien songs). Teksten van Tucholsky, vertaald door Herwig Hensen, op muziek van Kurt Weill en nieuwe muziek van huiscomponist Martin Jansen.

WOENSDAG (23) februari 2000-Aula Q, 20.30u,
inkom 250 BEF (6,19 EUR)/300 BEF (7,43 EUR)

FILMS OP MAANDAG

YELLOW SUBMARINE (1968-GB) 87'

originele versie, regie: George Dunning, met The Beatles

Een verrukkelijke film. Een sprookjesachtige tekenfilm met evenveel te zien als te horen: de liedjes van The Beatles, anekdotes, allerlei niet na te vertellen grappes in combinatie met surrealistische pop-art-beelden die het verhaal vertellen waarin The Beatles Pepperland uit de klauwen van de Blue Meanies proberen te redden. Uniek en verfrissend.

MAANDAG (14) februari 2000-Kultuurkaffee, 21u, inkom gratis

VARIA

AGOGENDAGEN TE KUREGEM

Plaats: (atelier) Bergensesteenweg 145, 1070 Brussel / Ander
Tel. Nik Honinckx: 02/523 45 50

Openbaar vervoer (vanuit de V.U.B.): Tram 23/90 tot halte Petillon + metro tot Kunst/Wet + metro tot Clemenceau.

De straat waar je uitkomt is de Bergensesteenweg.

Op 24 februari is het woord eindelijk aan onze agogen in spe. Op deze dag krijgen zij de kans diverse projecten voor te stellen. Dit toonmoment werd voorbereid door de studenten 2de kan SCA aan de V.U.B. en is bedoeld voor al wie geïnteresseerd is in de sociale en/of culturele activiteiten die zij op poot hebben gesteld. Iedereen is van harte welkom. Bovendien is dit een mooie kans een tipje van de sluier gelicht te zien die over agogiek hangt. Een theoretische definitie is inderdaad beter en gemakkelijker te berekenen vanuit de praktijk. Tenslotte biedt deze dag de mogelijkheid in contact te komen met agogiestudenten uit verschillende jaren.

Een dag om zeker niet te missen!! Muziek, animatie en receptie zijn voorzien.

DONDERDAG (24) februari 2000

ARTIS BRUSSELT BRUSSELWEEK 28 FEBRUARI TOT 3 MAART 2000

Tijdens de Brusselweek organiseren Artis Cultuurkring en Dienst Cultuur tal van activiteiten rond de stad waarin jij studeert. Je leert Brussel kennen als bruisende cultuurstad, als stad van zonden en zaligheden, als een doos vol geheimen. **Een greep uit het aanbod:**
TENTOONSTELLING In de liften van de VUB-gebouwen worden foto's van studenten over Brussel tentoongesteld.

FILMAVOND "BRUSSELS BY NIGHT"

MAANDAG (28) februari 2000-Kultuurkaffee, 20u, inkom gratis

INFO-AVOND "QUARTIER LATIN"

DINSDAG (29) februari 2000-Kultuurkaffee, 20u, inkom gratis

BRUSSELAVOND DEBAT "STUDENT IN BRUSSEL"

met Lucas Vander Taelen, Willem Elias, Guido Fonteyn

Walter De Lannoy over "CROSSING BRUSSELS"

project voor Brussel 2000 i.s.m. V.U.B.

met Jan Hautekiet: piano en Patrick Riguelle: zang, gitaar

WOENSDAG (1) maart 2000-Kultuurkaffee, 20u, inkom gratis

Concert: **THE MIGHTY GORDINI'S** (8)

DONDERDAG (2) maart 2000-Kultuurkaffee, 21u, inkom gratis

Bezoek aan DE VLOOIJENMARKT, Vossenplein, Brussel

VRIJDAG (3) maart 2000

Het volledige programma vind je op
<http://igweb.vub.ac.be/kringen/Artis/>

